

DOERAKCLUB

november 2012

Biedt u elke denkbare service op het gebied van plezierjachten:

- Ligplaatsen, winterstalling, passanten
- Inbouw boegschroeven
- Inbouw vuilwatertanks
- Schilderwerk
- Nieuwbouw van RIAK 750
- Alle reparaties, revisie en onderhoud.

Verkoopbemiddeling in doerak, marak en andere werfgebouwde motorjachten.

Exclusief voor leden van de DoerakClub:

Bij ProAqua is voor leden van de Doerakclub de conditie "No Cure No Pay" van toepassing dus geen kosten bij eventuele beëindiging van de bemiddelingsovereenkomst.

Naast een groot aanbod in Doerak en Marak jachten kunt U bij ons terecht voor een **ruim aanbod in andere stalen en polyester motorjachten**, in de lengte van 6.00 tot 16.00 meter.

Ons verkoopteam adviseert u graag bij de aankoop van uw schip. Hierbij staat de geschiktheid en kwaliteit van het schip in uw situatie voorop.

SPECIALE AANBIEDING VOOR LEDEN DOERAKCLUB

Ook in 2013 heeft ProAqua voor leden van de Doerakclub een bijzondere aanbieding:

ZONDER KRAANKOSTEN INSPECTEREN WIJ UW ONDERWATERSCHIP EN CONTROLEREN WIJ ANODES, ROER INSTALLATIE EN SCHROEFAS

Belt u ons enkele dagen tevoren om een afspraak te maken

ProAqua

Steenwijkerstraatweg 86 | 7942 HR Meppel

Tel: 0522 254007 | Fax: 0522 252551

Email: info@proaqua.nl | Internet: www.proaqua.nl

Openingstijden:

maandag t/m zaterdag 09.00 – 17.00 uur

Zon- en feestdagen 12.00 – 17.00 uur

**Met spoed ter bemiddeling gevraagd:
doerak, marak en andere
werfgebouwde jachten.**

Colofon

38e jaargang, nummer 2, november 2012

Het clubblad verschijnt tweemaal per jaar: in maart en november

Sluitingsdatum kopij: 15 februari en 15 oktober

Bestuur Doerakclub

H.M. (Martin) Wolters, Voorzitter

M.P.M. (Martin) Severin, Secretaris

P.L.G. (Pim) Frequin, Penningmeester

B. (Bert) Hovener, Redacteur Clubblad & Website

J. (Jacqueline) van Soest, Public Relations

K. (Klaas) Hoekstra, Coördinator Technische Commissie

M. (Meindert) Vos, Public Relations

I. (Ingeborg) Kaizer

Website: www.Doerakclub.nl

Webmaster: J. (Jeroen) Keijsper

(E-mail:

webmaster@doerakclub.nl)

Secretariaat

M.P.M. Severin (E-mail:

martin@severin.cc)

Koriander 29, 8101 CV Raalte

Tel.: 0572-352774

Penningmeester

P.L.G. Frequin (E-mail:

penningmeester@doerakclub.nl)

Acaciastraat 56, 3434 BZ

Nieuwegein

Tel.: 030-6067858

Bankrekening 480542 t.n.v. Doerakclub

Technische Commissie

K. (Klaas) Hoekstra

Aanmeldpunt: tc@doerakclub.nl of plaats een vraag op het forum van de website

W.L. (Wim) Tefeij

J. (Hans) v.d. Broek

H.A. (Henk) Kegge

R.H. (Roedi) Deinert

Redactie

Redacteuren: T.J. (Ted) van den Aardweg, J.G.

(Johan) Sneekes, M.P.M. (Martin) Severin en

B. (Bert) Hovener

Eindredacteur: M.P.M. (Martin) Severin

Advertenties en kopij zenden naar:

redactie@doerakclub.nl

De Doerakclub heeft een advertentiebeleid. De verantwoordelijkheid voor de inhoud van geplaatste advertenties berust echter bij de adverteerder.

Aan de inhoud van het clubblad Doerakclub wordt veel zorg besteed. Er kan echter geen verantwoordelijkheid worden aanvaard voor eventuele onvoorziene gevolgen veroorzaakt door fouten in artikelen of rubrieken.

Coverfoto: Klaas Hoekstra, boot Johan Sneekes

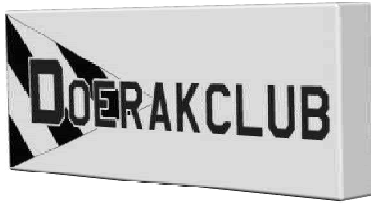
Copyright © Doerakclub

Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van de redactie.

Inhoudsopgave

- 4 Van de redactie
- 6 Van de voorzitter
- 7 Walvis(v)aardigheden
- 9 Tip Antiroest gasbun
- 9 Ergernissen
- 10 Uitnodiging Doerakclubdag
- 11 Programma Doerakclubdag
- 12 Notulen Doerakclubdag
- 14 Voorlopige deelnemerslijst Lustrum
- 15 De Lustrumcourant, nieuwsbrief van de Lustrumcommissie
- 16 Onze Franse Doerakclubleden Luc en Igna
- 18 Hemelvaarttocht omgeving Utrecht
- 20 Sail Kollum en Almelose Havendagen
- 22 Wetenswaardigheden voor een reis in het buitenland
- 24 Sfeerverslag van de Doerakclubdag
- 25 Impressie van ons laatste tochtje dit jaar
- 26 Omleiding Den Bosch en traject Veghel-Eindhoven
- 27 Een Doerak in Parijs
- 34 Samen varen met spitsen
- 35 Uit het kookboek van de scheepskok
- 35 Foto-impressie vaartocht "Bootje"
- 36 Sail Kollum
- 37 Nieuwe motor
- 39 Nee, dan Kollum.....
- 41 Waar is de Doerakdreef?
- 42 Spektakel in de haven van De Rijp
- 43 De Doerak is multifunctioneel

Van de redactie

Vroeger, tja, vroeger.... toen alles nog eenvoudig, overzichtelijk en beter was en er ook nog rode appelen en houten schepen waren.... Vroeger, tja, vroeger...toen bijna alles met noeste (hand)arbeid tot stand werd gebracht.

Een brief werd met de hand geschreven, gevouwen, in de envelop gedaan. Het postzegeltje gelikt, in de rechter bovenhoek geplakt en de post werd vervolgens 'op de bus gedaan'.

Maar kom daar nu eens om: noeste handarbeid is ingeruild voor snelle digitale processen en workflows via de digitale snelweg. Brieven mailen we of zetten we met Google Drive in de 'cloud' en communiceren doen we met 'social media' zoals 'twitter'. Kortom, het moet allemaal sneller en 'more sophisticated' en als het je zelf niet lukt is er altijd wel een 'app.' die het voor je regelt.

Het Doerakclubblad heeft een rijke geschiedenis: 'vroeger' werd het grotendeels handmatig gemaakt: artikelen werden met een typemachine geschreven en soms nog met de hand. In de teksten werd dan ruimte vrij gelaten om er een plaatje of foto bij te plakken. Als er dan een aantal A4tjes gereed was werd dit naar een kopieerderij gebracht en daar naar dubbelzijdig A3-formaat gekopieerd. De A3-vellen, vergezeld van de omslag, werden bij de redactie van het clubblad thuisbezorgd en dan begon opnieuw een noeste arbeid: per blad op volgorde leggen, vouwen, kaft eromheen en nieten. Alle clubbladen werden elk in een grote envelop gestopt en, voorzien van adres en postzegel, in grote stapels met de auto naar het postkantoor gebracht.

Voor het clubblad begon de verandering toen er enkele jaren geleden een nieuw bestuur aantrad dat een toekomstvisie opstelde. Daarin werden ook aanbevelingen gedaan om het clubblad niet meer op een ouderwetse typemachine te maken en te kopiëren, maar op een computer en dan te laten drukken. Digitaal dus. En het zou ook nog mooier worden, want nu konden er plaatjes en foto's in kleur in.

Een nieuw redactieteam, waarvan de leden in het bezit waren van een computer met tekst- en fotobewerkingssoftware, volgde een 'cursusje' bij de drukker en kon zo voldoen aan de eisen die de drukker stelde. Voorlopig was de technische continuïteit van het clubblad weer waarborgd.

Totdat onze drukker meldde dat, wilde het clubblad meegaan met de tijd, er meer geautomatiseerd (lees: 'ge-desk-top-published') zou moeten worden.

Kortom, tijd voor de redactie om weer naar school te gaan alwaar zij de nu al weer verouderde methode inruilde voor werken met snelle digitale processen en workflows via de digitale snelwegen. We gingen gebruik maken van desk-top-publish software en zetten ons clubblad rechtstreeks in de computers van de drukker. De redactie communiceert nu onderling over de kopij via Skype en via een online Document Management System (DMS). Het uploaden naar de drukker doen we via de online tool in zijn website en als alles gecheckt is via een virtueel clubblad op die website, hoeven we alleen nog maar een met behulp van het Excelprogramma gegenereerd adressenbestand in te voeren, definitief op de enterknop te drukken en er valt zonder dat we verder nog een vinger naar uitsteken een clubblad bij u op de mat.

Martin Severin en Bert Hovener hebben de nieuwe werkwijze nu redelijk goed onder de knie. Ze worden ondersteund door Ted van de Aardweg, Johan Sneekes en Jeroen Keijsper. Het op deze wijze maken van het clubblad is en blijft echter wel een kwetsbaar proces: als er redactieleden uitvallen, dan heb je nog niet één-twee-drie een vervanger.

Ook verandert de drukker soms zijn software, zo moest er plotseling gewerkt worden met 'certified pdf-files', verzond de drukker onlangs niet meer via zijn eigen contracten vanwege de turbulentie op de postmarkt, enz. enz. enz.

Verder speelt de verantwoordelijkheid ten opzichte van onze adverteerders een grote rol. Zij mogen verwachten dat hun advertenties kwalitatief perfect worden afgedrukt en dat de inhoud en lay-out van het blad zodanig is dat het ook gelezen wordt, zodat hun advertenties niet ongezien blijven.

Voor de continuïteit van ons clubblad is het daarom belangrijk dat de redactie wordt uitgebreid want de 'show must go on!'

Collega-redacteuren dienen in principe te kunnen schrijven zonder taal- en stijlfouten en ze moeten ook nog niet bang zijn van computers, oftewel ze moeten ermee kunnen lezen en schrijven.

Onder onze leden zijn toch zeker wel mensen te vinden die affiniteit hebben met computers en vroeger bij de lessen Nederlandse taal goed hebben opgelet? En die hun creativiteit op taalgebied en vormgeving wel eens willen uitleven in het clubblad van de grootste 'merkbotenclub' van Nederland, de Doerakclub?

We vertellen je niet dat het een fluitje van een cent is, want dat is niet waar. En de kreet 'uitdaging' is ook al zo oubollig. Maar het zou de inhoud weleens kunnen dekken, want je kunt het jezelf zo moeilijk maken als je wilt....

Voor belangstellenden hebben we een functie-/werkbeschrijving en de nodige handleidingen op papier gezet. Lijkt het je leuk ons redactieteam te komen versterken? Laat dat dan weten aan redactie@doerakclub.nl en je krijgt de desbetreffende stukken thuisgestuurd. Waarna je kunt beslissen of je eens met Bert en Martin om de tafel wilt. Wordt het toch nog gezellig.

Rest nog dat, we durven het bijna niet te zeggen, de beloning beperkt blijft tot het genoegen van het gezamenlijk knutselen aan teksten en opmaak, met uiteindelijk een resultaat dat het waard is naar onze leden, donateurs en adverteerders te sturen.

LLW redactie

P.S.:

Het zal straks wel opvallen dat we maar liefst drie artikelen hebben geplaatst waarin het Friese plaatsje Kollum in voorkomt. Doen we niet zo vaak. Maar deze keer leek het ons wel leuk om vanuit evenzoveel verschillende gezichtspunten een havenplaats te zien aanprijzen.

Vandaar.

Van de voorzitter

Voorbij

Niet voorbij is die mooie zomer, maar alweer is er een vaarseizoen voorbij. Deze zomer was nogal wisselvallig. Doerakvaarders laten zich echter niet zo snel ontmoedigen. Helaas heb ik dit jaar te weinig kunnen genieten van het varen met mijn Doerak. Een ander hobby, werk geheten, vergt nogal wat tijd. Afspraken maken het onmogelijk snel te beslissen een week te gaan varen, als de zon uitbundig schijnt. De gelukkigen onder jullie hebben deze weken vast benut.

Met een aantal Doerakken hebben wij ons laten zien bij Sail Kollum. Elders in het clubblad staat een verslag.

Ook naar de Almelose havendagen zijn clubleden afgevaren. Wel zien we dat de animo om daaraan mee te doen afneemt.

Er zijn contacten geweest met het Watersportverbond. De meesten zullen weten dat het Watersportverbond zich inzet voor de gehele watersport. Het Verbond praat bijvoorbeeld met Rijkswaterstaat en de provincies over brugopeningen, sluisbediening en aanlegplaatsen. Ook organiseert het verbond activiteiten voor de minder ervaren motorbootvaarders.

Ik denk daarbij aan de ervaringstochten: Grote Rivieren tocht, Zeelandtocht of sluisvaren.

Ervaren instructeurs begeleiden deze activiteiten.

Met de contacten die er zijn tussen de Doerakclub en het Watersportverbond, willen wij kijken of het Watersportverbond iets voor ons kan betekenen. Ook kunnen de contacten voor het Watersportverbond interessant zijn. Immers onze Doerakclub heeft al tussen de vier- en vijfhonderd leden.

Volgend jaar gaan wij het 9^e lustrum vieren in Leerdam. De lustrumcommissie heeft het programma klaar.

Het kan zijn dat leden die minder ervaring hebben het moeilijk vinden alleen zo ver te varen.

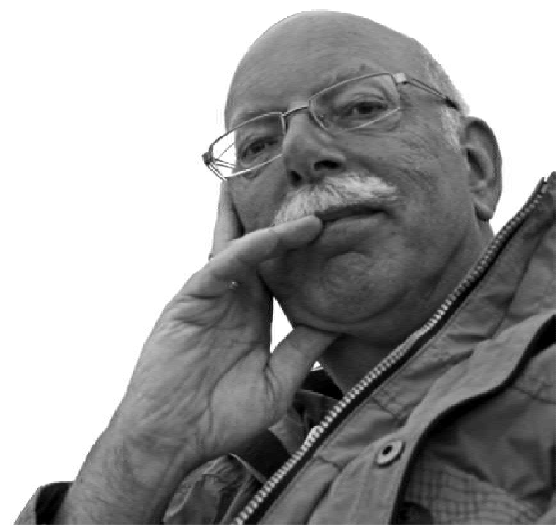
Net als bij het vorige lustrum is het de bedoeling weer stertochten te organiseren. Bij een stertocht varen één of meerdere ervaren Doerakvaarders via een bepaalde route naar Leerdam. Onderweg kunnen andere deelnemers aan het lustrum dan aanhaken. De minder ervaren leden kunnen zo steun hebben van de oudgedienden.

Dus laat je niet weerhouden door de afstand of het onbekende. De komende maanden zal er meer uitleg komen over de stertochten.

Op de website staat meer informatie over het lustrum waaronder het programma.

Tot ziens op de Doerakclubdag

Martin

Walvis(v)aardigheden.

Het werd een pechseizoen voor ons...

Meenden we dat we het goed geregeld hadden met onze paardenoppas, helaas... we werden danig teleurgesteld.

Tot drie keer toe hebben we een vakantieperiode afgesproken maar steeds ging

het niet door om verschillende redenen. Het werd dus geen vakantie maar een paar keer 1 of 2-3 dagen "boot".

Zodra het maar een beetje mooi weer was hebben we geprobeerd er van te profiteren maar het was nou ook niet echt een zomer om over naar huis te schrijven, toch?

Vorig jaar was Nico al begonnen met het wegwerken van een "paar" plekje op de boot maar al werkende werden het er steeds meer. Het lukte niet om de plekken die in de jachtprimer zaten netjes af te lakken, het weer stond het gewoon niet toe, dus de Walvis is enigszins gevlekt de winter ingegaan.

Dit voorjaar dus eerst maar eens "aan de klus". Nico heeft eerst de bilge geschilderd en daarna was de nieuwe kuipvloer aan de beurt.

We hebben de winter gebruikt om de vloerluiken op te laten knappen. Het oude laminaat is verwijderd en er is mooi, stevig en krasvast zeil op de luiken gelijmd.

Opgetogen met een auto vol "nieuwe" luiken naar de boot en dan... we dachten dit klusje "even" te klaren, maar mooi niet, ... de vloer gaf heel veel "legproblemen".

Denk je dat de vloerluiken met het nieuwe zeil erop, er zo weer in passen... nou, vergeet het maar! De Walvis is gekrompen of de luiken zijn gegroeid maar het ging dus met geen mogelijkheid.

Na twee dagen geworstel (steeds heen en weer rijden, zonder vloer is het slecht vertoeven op de boot met drie hondjes), de boel pas maken en hier en daar een flinke aanpassing zitten de luiken er weer in en ik moet zeggen: het was wel de moeite waard.

De gevlekte Walvis ging mij steeds meer tegen staan en dus ben ik begonnen met het schuren en plamuren van alle losgestoken plekken.

De plekken die we vorig jaar niet hadden afgekregen nogmaals bewerkt en pffft... wat een werk zeg!

En dan zaten er nog die beschadigingen aan de romp van de kapotte fender.

Door het hele hoge waterpeil (+40cm) afgelopen winter, was de druk op een van de fenders zo groot geworden dat de fender was leeggelopen en

hierdoor heeft de boot tegen de steiger liggen schuren.

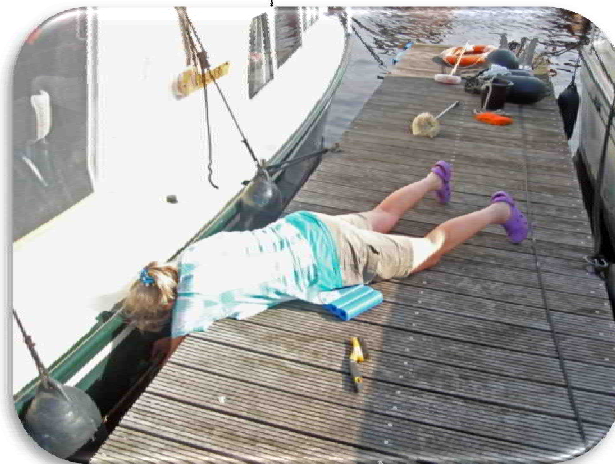
Twee flinke beschadigingen waren het gevolg.

Het waterpeil was nu weer op normaal niveau en hoe kom je dan bij zo'n plek om deze te repareren?

Plat liggend op mijn buik probeer ik zo goed en zo kwaad als het gaat

om deze plekken te behandelen, eerst schuren, afkrabben met de staalborstel en dan Owatrol erop.

De volgende dag jachtprimer erop en de dag daarna plamuren. Helaas moeten we naar huis en moet het vervolg van de klus wachten tot de volgende mooie dagen die hopelijk nog volgen...

Ondertussen ben ik ook op het voordek bezig en op het kajuitdak zitten ook een paar vervelende plekken.

Ik besluit om een dag alleen naar de boot te gaan zodat ik alle tijd heb om te schilderen en me niet hoeft te bekommeren om huishoudelijke zaken zoals koffie zetten en eten koken. Ik krijg het voor elkaar om de hele kajuit in de verf te zetten, netjes om de ramen heen, tot aan het gangboord.

Nou, dat heb ik dan toch maar geflikt!

Het volgende weekend kunnen we iets langer blijven.

We hebben, o heerlijk, wel 3 dagen de tijd, mét mooi weer, dus aan de bak en schuren en plamuren. Ik vind dat het voordek nog "strakker" moet en dus doe ik er weer een klein laagje plamuur op om de oneffenheden die mij storen weg te werken...

Alleen steekt er een stevige wind op en met windkracht 5 - vol op de kop - zit ik op het voordek te schuren en voel ik me langzaam zeeziek worden. Een boot zonder motor mist een behoorlijke ballast en dat is goed te merken!

Er zit niets anders op dan gewoon door te werken, de tijd tikt door...

Eindelijk ben ik zo ver dat ik met de dekverf aan de gang kan.

Vanuit de rubberboot schuur ik de stuurboordkant van het gangboord en schilder ik de stootrand netjes groen, voor zover het geschommel van de rubberboot het netjes werken toelaat.

De volgende dag moet de dekverf erop want we moeten aan het eind van de dag naar huis...

Het is nog steeds mooi weer maar de wind blijft behoorlijk door staan. Het is lastig schilderen vanuit de rubberboot maar het lukt... met een prachtig resultaat, al zeg ik het zelf.

Tja, en dan de andere kant... Vanaf de steiger is het geen werken dus we maken een plan om de boot om te draaien.

We wachten tot de avond, dan gaat meestal de wind liggen.

Het omdraaien van de boot lukt geweldig maar de honden hebben grote moeite om nu aan de andere kant van de boot in en uit te gaan. We moeten erg opletten dat ze niet enthousiast aan de - nu verkeerde - kant "in de plomp" springen omdat ze denken dat ze uitgelaten gaan worden.

Eén keer gaat het mis, maar dat ligt niet aan het omdraaien van de boot. Djowie, onze malthezer, jaagt graag de eenden van de steiger en deze keer

ging hij iets te hard... hij schiet door en verdwijnt uit het zicht!

Gelukkig zwemt hij naar de boot en kan ik hem aan zijn halsband uit het water hijsen.

Voor dit soort ongevallen heb ik altijd een handdoek binnen handbereik en dat kwam nu zeer van pas. Het druipende diertje was danig onder de indruk van zijn escapade en liet zich gewillig droogwrijven.

Bakboord-gangboord is nu aan de beurt en het voor- en achterdek.

De bedoeling is om de boel af te schilderen en dan direct naar huis te vertrekken.

Ook nu schilder ik vanuit de rubberboot en ik kan nu ook beter bij de beschadigingen van de romp. Het eindresultaat is geweldig.

Volgend jaar wil ik het vaste dak over de kuip een beurt geven en hier en daar nog wat plekje wegwerken.

Als je zo stil ligt met je boot, niet schildert en niet vaart, nou ja, we hebben met de rubberboot enkele vaartochtjes gemaakt, dan zie je toch van alles gebeuren.

Wij liggen op een prachtige plek, recht tegenover de in- en uitgang van de jachthaven, direct aan de Meinesloot in Akkrum.

Er vaart van alles langs en dan gaan sommige dingen je opvallen.

Waarom staan zoveel mensen als ze varen? Het stuurwiel op kruishoogte of - nog erger - op kniehoogte, de vingers losjes rond het stuur en een heersende blik over hun varende koninkrijk.

Niet alleen de stuurman staat, nee, de passagiers zie je ook regelmatig staan.

Een prachtig statig skûtsje komt voorbij met een flink aantal mensen aan boord, en allemaal staan ze... op het voordek, in het midden en achter.

Sloepen en zeilboten met "staanders", vaak de man achter het stuurwiel, de vrouw voorop in een

al dan niet bevallige pose... Je hebt dek-vrouwen en dak-vrouwen. De eerstgenoemden bevinden zich doorgaans in bikini op het voordek, de laatsen liggen te zonnen op het kajuit-dan wel kuipdak.

Of er vaart een "oversized" sloep voorbij, een dame in de punt van sloep... dan een hele tijd "sloep" en dan hij, staande aan het stuur. Zo krijg je nooit ruzie. Zouden ze een intercom gebruiken als ze elkaar iets willen zeggen?

Het is dus wel gemakkelijk om dat allemaal voorbij te zien komen al is het natuurlijk het leukst als je zelf kan varen...

Ons drijvend vakantiehuisje is nu klaargemaakt voor de winter. De wintertent zit er op en deze keer geen enkele spin!

Alle spullen die we deze zomer dachten nodig te hebben zijn weer mee naar huis en de waterpomp is afgesloten. Watertank leeg, de dekwas pomp beveiligd tegen vorst en de wc is afgesloten en de slangen zijn volgegooid met koelvloeistof. De rubberboot is mee naar huis, schoongemaakt en in de winterstalling gezet.

Zo wachten we de winter af en we hopen volgend jaar iets meer te kunnen genieten van onze Walvis.

Marieke Hensen

Antiroest gasbun

Menig Doerakker heeft al meerdere malen de gasbun schoongekrabd, geschuurd en geveerd in de wetenschap dat roest toch (te) snel weer zou terugkomen. Wellicht kunt u een product toepassen dat wordt gebruikt voor renovatie van zinken dakgoten. Het is een tweecomponenten polyurethaanproduct genaamd

'Gootvernieuwer' of 'Liquid zinc' van Aquaplan.

Het is te verkrijgen bij de bouwmarkt. Na het schoonmaken van de gasbun (of kettingbak) giet u een

grote hoeveelheid gootvernieuwer in de gasbun, zodat onderin een plas ligt. (Voor het gieten uiteraard de afwateringen van de gasbun goed afplakken en later doorsteken.) Tijdens het uithar-

den van de vloeistof (als dikke honing) smeert u het van beneden naar boven 'op' met behulp van een grote bokkenpoot. Dit herhalen totdat de substantie niet meer terugloopt. Zodoende krijg je een dikke slagvaste coating aan de binnenkant van de gasbun. De dikte bepaal je zelf door de gebruikte hoeveelheid. Meegenomen is dat polyurethaan alle eventuele vocht gebruikt om uit te harden. Een nieuw vlondertje erin, gasflessen erin, bundeksel erop en hopelijk is dan de roestklus voor lange tijd geklaard!

Ergernissen

Ik lees graag allerlei watersportbladen en kijk ook graag naar vaarprogramma's op TV.

De laatste tijd echter vergaat me het plezier soms even. Want waar gaat het steeds vaker over? Over veel waar ik als rustig varende watersporter een bloedhe-

kel aan heb. Hoge snelheid, enorme hekgolven, losgeslagen rietpollen, verstoorde vogelnesten en angstig kijkende kanoërs.

En dan nog niet gesproken van koffie over mijn kleren, uit de kast gevallen glaswerk enz, enz.

Nu weet ik natuurlijk ook wel dat de schrijvers van zulke artikelen en makers van zulke programma's ook maar met een boodschap gestuurd worden door jongens die eerst de markt volgepompt hebben met sloepen. Vervolgens grotere sloepen met een dak en snelle motor en nu komen de z.g. RIB's: razend snelle rubberboten voor de echt stoere man. Het zijn in mijn ogen dus gewoon promotie-items, oftewel reclame-uitingen.

In het laatste artikel dat ik onder ogen kreeg, las ik dat de aanbevolen boot met 175 pk een snelheid kon bereiken van 40 knopen en dat aan boord niet veel ruimte was, maar genoeg voor een krat bier. Kunt u het zich voorstellen: 40 knopen op de teller en een krat bier achter die andere knopen.

Ik stook niet graag, maar nu wil ik de mannen van waterpolitie toch aanmoedigen:

KSSST.....PAKZE!!!!

Geluksvogel

Uitnodiging Doerakclubdag

Beste collega-Doerakkers,

Op zondag 25 november 2012 houden we in Zalencentrum “De Brink”, Zuiderzeestraatweg 141, 8906 BE te Oldebroek weer onze najaars-Doerakclubdag.

Met plezier nodigt het bestuur alle donateurs en leden met hun bemanning uit, deze dag bij te wonen.

U ontvangt twee consumptiemuntjes voor rekening van de club. Zoals gebruikelijk biedt de club u ook tweemaal een hapje tussendoor aan. Meer consumpties en/of hapjes zijn voor eigen rekening.

Als u er zin in hebt kunt u al vroeg komen. De grote zaal is vanaf 11:30 uur open.

Voor ‘vroegkomers’ staat er vanaf ca. 12:30 uur tot **uiterlijk** 13:45 uur een lunch klaar. Wanneer u daaraan wilt daaraan deelnemen, koopt u bij aankomst een of meer lunchbonnen van € **8,50** die u weer kunt inleveren bij de bediening. *U hoeft zich voor deze lunch niet van tevoren op te geven.*

Het programma begint om 14:00 uur. We verzoeken u tijdig aanwezig te zijn.

Onze speciale gast vandaag is Matthieu Albers van de bekende Epfanos Jachtlakken. Als oprechte Doeraker verft u uw schip natuurlijk zelf.....

Vandaag kunt u eens uit de mond van een expert horen hoe u dat het best kunt doen. Ook kunt u problemen waar u tegenaan loopt aan de orde stellen. De heer Albers wil uw vra(a)g(en) graag zoveel mogelijk integreren in zijn presentatie. Wilt u ze daarom tevoren kort op papier zetten en bij binnenkomst even bij de secretaris op de bestuurstafel leggen?

Omstreeks 17:00 uur wordt er weer een uitgebreid koud- en warm buffet klaargezet. Dat wordt weer ouderwets lekker en gezellig.

Het spreekt vanzelf dat de rekening niet uit de clubkas betaald kan worden. Als u wilt deelnemen aan dit buffet verzoeken wij u dat tijdig op te geven, zodat Margreet en Ben van de Brink zich goed kunnen voorbereiden. De kosten zijn € **19,50** per persoon. Kinderen t/m 11 jaar betalen € **9,75**. U kunt aan onze penningmeester Pim Frequin (e-mailadres: penningmeester@doerakclub.nl) opgeven met hoeveel personen u wilt deelnemen. Hetgeen dan meteen inhoudt dat u de Doerakclub een eenmalige machtiging verstrekt om het verschuldigde totaalbedrag van uw bankrekening af te schrijven.

Sluitingsdatum voor inschrijven voor het buffet is 15 november 2012.

Vanzelfsprekend kunt u uw aanwezigheid ook beperken tot 17:00 uur. U hoeft zich dan niet van tevoren in te schrijven.

Het volledige Clubdagprogramma staat in het clubblad dat u een dezer dagen in uw brievenbus vindt.

Graag tot ziens op de 25e november!

Namens het bestuur,

Martin Wolters (voorzitter)

Programma Doerakclubdag zondag 25 november 2012

Hieronder vindt u het programma van de Doerakclubdag die op zondag 25 november 2012 om 14:00 uur gehouden wordt in

**De Brink Zalencentrum
Zuiderzeestraatweg 141
8096 BE Oldebroek
tel.: 0525 - 63 18 00**

De Zuiderzeestraatweg is onderdeel van de N308. De Brink Zalencentrum ligt tegenover een kerk, ongeveer in het midden van Oldebroek. Vanuit de richting Amersfoort is Oldebroek bereikbaar via afrit 16 van autosnelweg A28 en vanuit de richting Zwolle via afrit 17.

Als u er prijs op stelt vóór de vergadering te lunchen bestaat daartoe tot 13:45 uur de mogelijkheid.

De zaal is vanaf 11:30 uur open.

Wilt u de presentielijst bij de ingang van de zaal even tekenen? Graag één handtekening per lid/donateur. Komt u voor de eerste keer op een clubdag? Dan kunt u dat desgewenst even melden bij binnenkomst, dan vangt een bestuurslid u even op.

AGENDA

1. Opening door de voorzitter
2. Mededelingen
3. Notulen van de bijeenkomst van 25 maart 2012
4. In 2013 aftredende bestuursleden
5. Voorstel tot handhaving jaarcontributie 2013 op € 25,00
6. Activiteiten 2013, w.o. Lustrum
7. Rondvraag *
8. Om ±15:30uur: presentatie door Matthieu Albers van Epifanes over schilderen en onderhoud van schilderwerk **
9. Pauze om “bij te praten”
10. Buffet
11. Sluiting

* Wilt u vragen over “de techniek” thuis even op papier zetten? Als u de vragen dan vóór aanvang van de vergadering bij de secretaris deponert, kunnen de aanwezige TC-leden zich er alvast over buigen. Is er niet direct een pasklaar antwoord voorhanden dan ontvangt u in een later stadium altijd bericht (als u uw N.A.W.-gegevens hebt vermeld natuurlijk).

** Als u vragen hebt over het schilderwerk (wie niet?) wilt u die dan ook thuis even kort op papier zetten? Vóór aanvang van de vergadering inleveren bij de secretaris en de heer Albers ‘neemt ze mee’ in zijn presentatie.

Notulen van de DOERAKCLUBDAG in Oldebroek van zondag 25 maart 2012

1. Opening door de voorzitter

1. Voorzitter Martin Wolters heet iedereen van harte welkom. In het bijzonder ons erelid Harry Happel met echtgenote Elly.
2. In totaal zijn er 58 leden/donateurs, de meesten met hun bemanning/introducés, aanwezig. Dat zijn bij elkaar, inclusief de spreker van vanmiddag, 112 personen: inderdaad een goed bezette zaal.

2. Mededelingen

1. De voorzitter deelt mee dat 7 leden zich hebben afgemeld.
2. De parafernalia voor de eeuwige roem worden ditmaal niet uitgereikt, want de coverfoto van het clubblad is gemaakt door voorzitter Martin Wolters. En helaas voor hem komen bestuurleden nooit in aanmerking voor door de redactie uitgeloopte leuke dingen.
3. Het komt zelden voor, maar op het verzoek van de voorzitter aan nieuwe leden om zich met hun bemanning voor te stellen, komt geen reactie. We vertrouwen erop dat onze nieuwe leden de eerstvolgende keer toch eens willen 'proeven' van deze gezellige en leerzame bijeenkomsten.
4. Op de vraag wie het sfeerverslag van deze middag wil schrijven, komt in eerste instantie ook geen reactie. Wel dat Jeroen Keijsper er de foto's bij maakt. Martin Severin zegt dat het verslag van de secretaris eigenlijk wel saai is. Een sfeerverslag is daarom zeker niet bedoeld als feitenopsomming
5. Voor de Almelose Havendagen hebben zich 14 leden ingeschreven.
6. Het buffet wordt weer in deze vergaderzaal gegeven.
7. Martin dringt erop aan vooral de flyers die bij de ingang van de zaal liggen, mee te nemen (en van de zomer natuurlijk uit te reiken), want hoe meer zielen hoe meer vreugd.

3. Notulen van de vergadering van 20 november 2011

1. De notulen worden zonder op- of aanmerkingen goedgekeurd.

4. Financieel verslag 2011

1. Penningmeester Pim Frequin geeft nog extra toelichting op sommige posten. Desgevraagd heeft niemand behoefte aan meer uitleg.

5. Verslag Kascontrolecommissie en benoeming nieuwe leden

1. Rein Rehwinkel en Ted van den Aardweg hebben de boeken gecontroleerd. Ted vertelt dat enkele jaren geleden op een gegeven moment zo'n 30 'man' aanwezig waren op een ledenbijeenkomst. Waaronder ene Pim Frequin, die nogal wat commentaar had op de cijfers. En ja, hij zit nu zelf als penningmeester achter de bestuurstafel. Maar hij kan Pim gerust stellen: de kascommissie vond geen aanleiding tot opmerkingen over het financiële beleid en de administratie. De commissie adviseert de aanwezigen dan ook om de penningmeester en het bestuur décharge te verlenen voor het in 2011 gevoerde financieel beheer. De vergadering gaat unaniem akkoord met het voorstel.
2. Martin Wolters bedankt Ted en Rein en deelt vervolgens mee dat Ted aftredend is. Hij vraagt aan Rein Rehwinkel en Bert Bentz van den Berg of zij dit jaar de controle willen doen. Beiden gaan akkoord. Harry Happel stelt zich beschikbaar als reservelid.

6. Verslag 2011 secretaris

1. Martin Severin neemt het verslag globaal door en stelt vast dat het aantal leden en donateurs nog nooit zo hoog is geweest: 416. Ook de clubdagen mogen zich in goede belangstelling verheugen. Over het clubblad zegt hij nu te weten hoeveel tijd Jeroen Keijsper aan de opmaak ervan heeft besteed. Hij bedankt Jeroen daarvoor. Er komen geen op- of aanmerkingen uit de zaal.

7. Verslag 2011 Technische Commissie

1. Klaas Hoekstra licht het verslag toe. Er zijn geen vragen over.

2. Hierna merkt Klaas nog op dat de Technische Commissie géén aankoopkeuringen e.d. doet en geen reparaties verricht. Wel dient de TC onze leden van advies en verwijst zonodig door naar professionele marktpartijen. Geen vraag is 'gek', dus schroom niet om contact met de TC op te nemen. Ook het Forum op onze website is een uitstekend medium om informatie over technische zaken uit te wisselen.

8. Verslag 2011 webmaster

1. Jeroen Keijsper bespreekt zijn verslag. Desgevraagd komen er geen opmerkingen of vragen over de website.

9. Bestuursverkiezing

1. Het bestuur heeft voorgesteld om Ingeborg Kaizer en Meindert Vos te benoemen als bestuurslid. Er zijn geen tegenkandidaten voorgedragen. Beiden worden bij acclamatie gekozen. Waarna Martin Wolters beiden verzoekt achter de bestuurstafel plaats te nemen. Martin Severin overhandigt de speciale vierkante bestuursvlag voor op hun Doerak.
2. Pim Frequin treedt volgens rooster af, maar heeft zich herkiesbaar gesteld. Ook voor hem zijn geen tegenkandidaten voorgedragen en hij wordt zonder hoofdelijke stemming herkozen.
3. Martin Wolters deelt mee dat volgend voorjaar drie bestuursleden aftredend zijn, van wie er twee niet herkiesbaar zijn (de functies Redacteur Clubblad en PR), omdat we een aantal jaren gelden hebben besloten dat de voor een periode van drie jaar gekozen bestuurleden maximaal twee termijnen mogen aanblijven. In het najaar van 2013 treedt Martin zelf af en hij is om dezelfde reden niet herkiesbaar. Mochten er leden zijn die graag eens - mede - aan het roer van ons aller Doerakclub willen staan: informeer dan eens vrijblijvend bij een van de huidige bestuursleden. U komt als bestuurslid echt niet voor verrassingen te staan, want we hebben prachtige functiebeschrijvingen beschikbaar.

10. Evenementen

1. Voor de Almelose Havendagen zijn 14 schepen opgegeven.
2. In het clubblad staat onder andere een stukje over Sail Kollum. Meindert Vos (afkomstig uit Kollum) deelt mee dat dit 2-daagse evenement deze keer in het teken staat van de opening van het nieuwe havengebouw. De organisatie zou graag een hele vloot Doerakken willen ontvangen. De aanmelding is individueel, maar als je vermeldt dat je lid bent van de Doerakclub, dan zorgt men ervoor dat de Doerakken bijelkaar komen te liggen.
3. Dit jaar zijn er helaas nog geen tochten (Hemelvaart-, Pinkster- of zomer-) aangemeld. Als er leden zijn die zo'n tocht zouden willen organiseren kan de publiciteit via de website worden geregeld.
4. Peter van Riet deelt mee dat de organisatie van het Lustrum voortvarend verloopt. Er zijn al verschillende vooraanmeldingen binnen. In het laatste clubblad staat het aanmeldingsformulier. Peter verzoekt kritisch te zijn op aanvragen van plaatsen met aansluiting op elektra. Beoordeel goed de noodzaak ervan want deze plaatsen zijn schaars. Verder verzoek hij leden of ze wellicht bedrijven weten die wellicht belangstelling hebben om zich door reclame/sponsoring te manifesteren op dit grootse evenement. Graag doorgeven aan Lydia Kegge.

11. Uitreiking wisselbeker

1. Martin Wolters merkt op dat de wisselbeker 'zuinig' wordt uitgereikt. Vorig jaar bijvoorbeeld is de trofee in de kast blijven staan. Deze keer echter wordt hij voor de tweede keer aan dezelfde persoon uitgereikt. Dat is uniek, want sinds 1979 is dat slechts één keer eerder gebeurd: in 1983 en 1995 aan Wim Tenge. Nu valt die eer te beurt aan Jeroen Keijsper voor zijn bijzondere inzet voor de vormgeving van ons clubblad en ontwikkeling van onze website. Voor zijn echtgenote Marga is er een bos bloemen.

12. Rondvraag

1. Vanuit de zaal komen geen vragen. Waarna de voorzitter mededeelt dat de najaarsbijeenkomst op 25 november zal worden gehouden. Verder herinnert hij aan de flyers die achterin de zaal 'voor het meenemen' liggen.
2. Op zijn vraag of iemand al heeft nagedacht over het schrijven van een sfeerverslag, zegt Marieke Hensen dat deze keer wel te willen doen.

13. Pauze

1. De pauze wordt benut om 'bij te kletsen' en wat meubilair te verschuiven voor presentatie en buffet.

14. Workshop/lezing “Marifoon in de Praktijk”

1. Onze spreker Klaus voor 't Hekke is verhinderd i.v.m. veranderde cursusweekeinden voor het Rijnsportpatent. Zijn onderwijscollega Peter de Bot neemt de honneurs waar. De heer De Bot is in het dagelijks leven werkzaam bij Rijkswaterstaat (verkeersleiding bruggen-sluizen).
2. We mogen stellen dat de heer De Bot een waardige vervanger is. Hij weet met verve het belang van goede communicatie in het scheepvaartverkeer voor het voetlicht te brengen. Vergezeld van geprojecteerde voorbeelden betreft hij verschillende leden in een praktische marifooncommunicatie. Hulde in de vorm van een welgemeend applaus en een kistje wijn valt hem ten deel.

15. Sluiting

1. Hierna sluit Martin Wolters het ‘officiële’ gedeelte en wenst allen smakelijk eten en een goede reis naar huis.

16. Buffet

1. Het buffet (75 deelnemers) is zoals gewoonlijk weer goed verzorgd en lekker.

Raalte, 26 maart 2012

Voorzitter

Secretaris

Voorlopige lijst deelnemers lustrum 2013

Aardweg T.J. van den
Bakker G.
Bleuanus A.W.
Boonstra G.
Bouwhuis W.
Bremerkamp N.
Broek J. van den
Broer T.K.
Bruin W.M.M. de
Buijs A.
Buijs A.R.
Deinert R.H.
Dekker J.
Dijkhuizen B.
Essen W. van
Foekema J.M.M.
Foekema P.K.M.
Frequin .P
Graaf J.W. van der
Hanekamp H.

Happel H.S.M.
Haven A.J. van der
Heemstra H.
Hoefs .J.
Hoejenbos F.
Hoekstra K.
Hovener B.
Jansen J.
Kaizer R.R.E
Kegge H.A.
Korpershoek J.
Korte .M
Kramer G.
Langerak G.
Luitjes J.C.
Mast L.J. van der
Melis J.A.P.P. van
Merkenstein D. van
Out P.H.M.J
Philipse W.L

Riet P. van
Rodrigues W.J.
Roodakker P.
Schutten E.
Severin M.
Slok F.Th.
Sneekes J.G.
Soest van J.
Tefeij W.L.
Verschuren W.
Visser J. de
Vos M.
Wageningen W
Wensveen W.
Winters J.A.M.
Wit E. de
Wolters H.M.
Woudstra K.
Verschuren W.

De Lustrum Courant

Nieuwsbrief van de lustrumcommissie van de Doerak Club

Oktober 2012

Van de redactie

Voor u ligt het eerste exemplaar van de Doerak Lustrum Courant. Het is de bedoeling om u via de mail regelmatig op de hoogte te houden over het lustrum 2013. Een volgende nieuwsbrief kunt u na de najaarsvergadering van 25 november a.s. verwachten. Houd deze nieuwsbrief in de gaten! Uiteraard is een bijdrage, door u aangeleverd, van harte welkom!

Wist u:

- dat het lustrum gevierd wordt op 2, 3, 4 en 5 augustus 2013?
- dat dit lustrum voor de negende keer wordt georganiseerd?
- dat het lustrum plaatsvindt in de jachthaven van Watersportvereniging Oude Horn te (hoe kan het ook anders) Leerdam?
- dat het lustrum start op vrijdag 2 augustus. en op maandagmorgen 5 augustus is afgelopen?
- dat we een geweldige steun hebben aan de havenmeester Cor van den Akker
- dat een lustrum bij uitstek geschikt is om kennis te maken met andere Doerakleden?
- dat veel leden zich al hebben aangemeld, maar nieuwe deelnemers nog steeds welkom zijn?
- dat 100 boten het maximum aantal is en dat u zich beter zo snel als mogelijk kunt opgeven bij Lydia Kegge om verzekerd te zijn van een plekje in de lustrumhaven?
- dat we het feestprogramma nog niet verklappen maar wel kunnen vertellen dat het een veelbelovend programma is?
- dat er hard gezocht wordt naar sponsoren en dat zeilmakerij Auke Zandstra uit Sneek er al een van is?
- dat als u sponsoren weet we ons van harte aanbevolen houden?
- dat het bestuur een groot deel van de kosten voor haar rekening neemt?
- dat u zich binnenkort kunt opgeven om tijdens het lustrum een helpende hand toe te steken?
- dat u ook zonder schip het lustrum kunt bijwonen door een hotel of camping in de buurt van de jachthaven te reserveren?

Stertochten

Bij voldoende belangstelling willen we, zoals gebruikelijk bij lustrumbijeenkomsten en

Pinkstervaartochten, vanuit verschillende delen van ons land stertochten laten varen.

Hierdoor kunnen ook minder ervaren schippers toch deelnemen aan het lustrum.

Voor alle duidelijkheid: het gaat alleen om de heenreis!

De lustrumcommissie zoekt ervaren leden die deze stertochten willen organiseren.

U kunt zich hiervoor opgeven bij Jos Winters.

Gezocht

U begrijpt dat het organiseren van een lustrum veel tijd vraagt, maar dat ook tijdens het lustrum nog steeds geldt dat vele handen licht werk maken. Om die reden zoeken wij leden die te zijner tijd een helpende hand willen toesteken. U hoort nog van ons!

Wel zoeken we nu alvast naar een EHBO-er of iemand die ervaring heeft als bedrijfshulpverlener. Een EHBO-kist is aanwezig op de haven.

Lustrumcommissie

De commissie bestaat uit de volgende leden:

Lydia Kegge, voorzitter

tel.: 06-54683316

e-mail: hakegge3@ziggo.nl

Jos Winters, penningmeester

tel.: 06-44040321

e-mail: jamwinters@online.nl

Peter van Riet

pevari@hotmail.com

Hoe de Franse Doerakclubleden Luc en Igna onverwacht een gezicht kregen

Zondag 10 juni 2012: prachtig mooi weer. Wij voeren met onze Doerak Roger over de Maas in de Franse Ardennen naar Charleville de Mézières. Onderweg was het op de wal langs de Maas een drukte van belang: hardlopers, skeelers, fietsers en wandelaars. We zagen verschillende controleposten: kennelijk was er een route uitgezet. Het leuke was dat vrijwel iedereen die we passeerden zwaaide.

Vlak voor Charleville stond een stel met fietsen en in fietskleding langs de oever te kijken. Toen wij passeerden werd er gezwaaid en een 4-tal duimen werd omhoog gestoken. Aan het zwaaien waren wij inmiddels gewend geraakt, maar dat er duimen omhoog gingen

Wij zijn door Charleville naar Lumes gevaren en hebben daar overnacht. De volgende dag vertrokken wij naar Mouzon. Daar konden wij gebruik maken van de WiFi-verbinding van het havenkantoor. Zoals gebruikelijk werd de e-mail bekeken.

Tot onze verbazing troffen wij een e-mail uit Charleville aan. Onze eerste reactie was: hoe komt iemand aan ons e-mailadres ??? Al lezende werd het duidelijk: het stel langs de kant met de opgestoken duimen bleken de leden Ina van der Schans en Luc Gillard te zijn die in Charleville wonen. Ze varen met hun Doerak 600 die "Gompie" heet. Hun thuishaven is Pont a Bar in het Canal des Ardennes. Ze hadden de naam van onze boot gezien, dus via de ledenlijst waren wij snel opgespoord.

In de veronderstelling dat wij in de jachthaven van Charleville zouden aanleggen, waren ze naar Charleville teruggefietst, maar helaas waren wij doorgevaren.

Via e-mail werd de afspraak gemaakt dat wij op onze terugweg in Charleville zouden stoppen zodat we elkaar konden treffen.

Zondag 19 augustus 2012 waren wij op de terugweg en onderweg naar Lumes. We hadden Igna zojuist gebeld om voor te stellen elkaar op maandagavond te ontmoeten, maar kregen geen gehoor.

Maar daar kwam ons een Doerak tegemoet: Gompie. Onder het varen gaf Igna aan dat zij het weekend op de boot zouden zijn. Wij stuurden er snel een e-mail achteraan met een voorstel voor de maandagavond. Dit kwam hen goed uit.

Op maandag zijn wij naar de jachthaven van Charleville gevaren en 's avonds om 20.00 uur kwamen Luc en Igna bij ons op bezoek. Zij brachten een heerlijke fles wijn uit hun eigen wijnkelder mee.

Luc en Igna

Het was nog lekker weer, dus we hebben heerlijk onder het genot van koffie tot de schemering op de wal gezeten.

Helaas spreekt Luc alleen maar Frans. En ons Frans is nog niet zodanig dat we een gesprek kunnen voeren. We kunnen ons prima redden voor wat betreft de communicatie met sluizen en met boodschappen doen, maar een gesprek voeren is toch even wat anders. Dus Igna trad op als tolk. Igna woont al 36 jaar in Frankrijk en ze is nog niet zo lang geleden getrouwd met Luc. Luc is inmiddels gepensioneerd en Igna moet nog een paar jaar vol maken als anesthesie- en ambulanceverpleegkundige.

Aan boord hebben wij heel wat (ook technische) Doerakwetenswaardigheden doorgenomen. Wij hebben hen er op gewezen dat via de Doeraksite heel veel informatie (forum) te verkrijgen is. Helaas lukt het hen niet om de ledenvergaderingen, of liever gezegd reünies bij te wonen. We hebben het nog even gehad over de lustrum- c.q. jubileumvieringen. We konden ook nog wat foto's laten zien. We gaven ook aan dat er leden zijn die, in plaats van met de boot komen, een hotel boeken om zodoende toch het evenement mee te maken. Mocht er gevaren worden dan kan men altijd mee als opstapper.

Het werd het ongemerkt laat, want zoals altijd als je over een Doerak gaat praten kom je tijd tekort.

De afspraak werd gemaakt dat we sowieso via e-mail contact houden en dat, als wij weer in Charleville zijn, hen dat laten weten. Aan boord hebben wij nog een foto van hen gemaakt voor ons clubblad, waardoor onze Franse Doerakclubleden een gezicht krijgen!

We kunnen terugzien op een bijzonder gezellige avond. Igna liet ons de volgende dag via e-mail weten dat zij het heerlijk had gevonden om weer eens een "Hollands avondje" mee te maken.

Gerard en Edith Langerak-Koger m.s. Roger

Naar aanleiding van deze ontmoeting kreeg uw redactie een e-mailtje:

Gerard Langerak heeft jullie een artikel toegestuurd over onze ontmoeting in de Franse Ardennen deze zomer.

Het was inderdaad een verrassende en leuke ontmoeting met Edith en Gerard Langerak en hun Doerak Roger. Ik wilde aan Gerards stukje toevoegen dat Doerakkers, die in de Franse Ardennen komen varen, altijd contact met ons op kunnen nemen voor inlichtingen, korte vertalingen, hulp bij moeilijkheden of gewoon voor de gezelligheid. Zijn we thuis of bereikbaar, staan we altijd klaar.

Igna van der Schans en Luc Gillard
Doerak 600 GOMPI

4 GENERATIES MET 50 JAAR VAKMANSCHAP!

Levering en reparaties van alle soorten sloopsschroeven.
Eigen sloopslift aanwezig voor alle slooppen met een maximale breedte tot 6.60 meter.

Jooren Sloopsschroeven BV
Papendrechtsestraat 2a, 3313 CT Dordrecht
Tel. +31 (0)78 6133831

WWW.JOORENSCHEEPSSCHROEVEN.NL

Reisverslag Hemelvaart- tocht omgeving Utrecht van 17 mei t/m 25 mei

Wij, Ron & Ineke arriveerden om 14.30 uur op de Hemmen (Braassemmermeer) waar we hartelijk verwelkomd werden door Wil & Klaas. Even later liepen Cor & Lida en Johan & Elly ook binnen en kon het feest beginnen. Cor&Lida hadden hun zoon, schoondochter en kleinzoon onderweg opgepikt en die vonden dit ook wel wat hebben.

Ondanks het frisse weer hebben we toch buiten van de borrel genoten. Cor bracht zijn visite weer terug en daarna zijn we individueel op de boot gaan eten. De volgende morgen vertrokken we richting Oudewater en het was op dat moment zo koud dat handschoenen best wel een optie waren geweest (2 dagen later liepen we in korte broek voor de rest van de week).

Na een prachtige tocht waarbij we vanwege ruimtegebrek met drie boten dwars in de sluis lagen, kwamen we in Oudewater aan. Wil & Klaas konden dit niet reserveren en het was nog even spannend of er nog plaatsen waren. Gelukkig waren die er na de brug en daar lagen we helemaal tussen de wilde bloemen. Er moest helaas wel een stukje geplet worden voor de borrelplaats, want dat is ook wel belangrijk toch?

De volgende dag zijn we met z'n allen naar de Heksenwaag geweest en niet te licht bevonden. Eerder andersom. Daarna naar het touwmuseum waar Ron nog touwgetrokken heeft. Verder nog een rondleiding door de stad en daarna een heerlijke barbecue, want het werd inmiddels prachtig weer.

Op 20 mei vertrokken we naar Vreeswijk. Leuke haven met uitzicht op mooie mediterrane huizen. We vonden het jammer dat Leo en Marieke door hun verhuizing niet mee konden varen. Dus werden ze gebeld of ze even wilden ontspannen. En jawel hoor, een uurtje later zaten ze

met ons te borrelen op de kade. Toen er ook nog chinees werd bezorgd kon de dag niet meer stuk.

De dag daarna dwars door Utrecht heen naar Maarssen. Onder die ronde stenen bruggetjes door was het af en toe best wel spannend, maar op maandag zijn er niet zoveel tegenliggers. Het was wel een hele gave ervaring. Aangekomen even boodschappen gedaan en daarna heerlijk van het

zonnetje genoten. Toen op weg naar Hilversum. Dat was ook een mooie tocht. Vooral het zelfbedieningssluisje was erg leuk.

Onderweg hebben we even aan gelegd op een eiland in de Loosdrechtse Plassen om koffie te drinken. We lagen nog niet, of daar kwam

een containerschip aan om afval op te halen. En natuurlijk lagen we in de weg, zodat we de boten moesten verplaatsen.

Aangekomen in Hilversum naar Loosdrecht gefietst, waar wij wat gedronken hebben bij Ambrosia. Dat restaurant is een mooi initiatief omdat het grotendeels door mensen met een verstandelijke beperking gerund wordt. Weer terug in de haven mochten we naast het clubhuis het grasveldje innemen dat heerlijk in de schaduw lag. Daar hebben we een lekker patatje en zo verorberd.

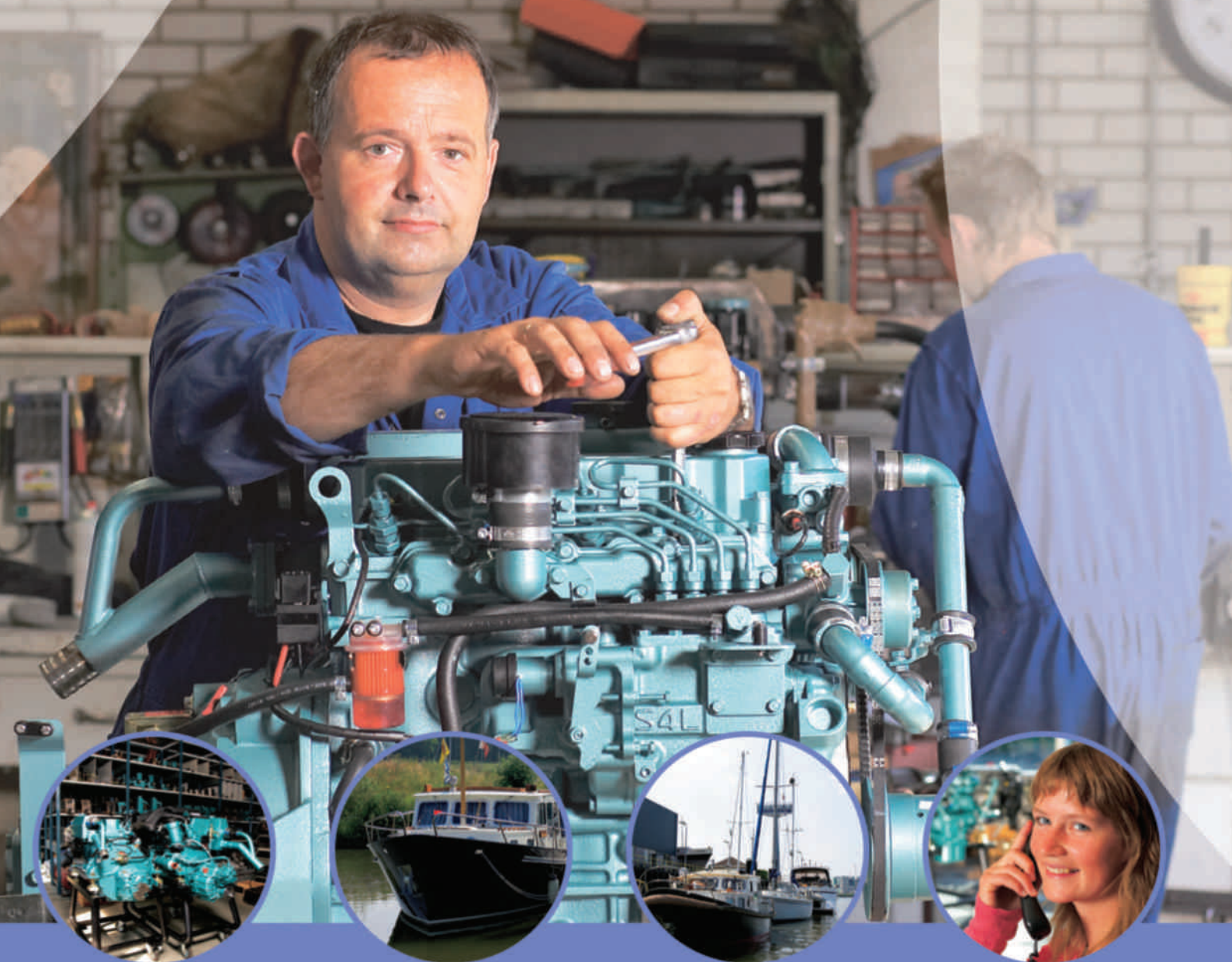
De volgende dag hebben we een prachtige fietstocht door Spanderswoud gemaakt, bij de Lagevuursche een pannenkoek gegeten en daarna op ons grasveldje van een heerlijke barbecue genoten. Het lijkt wel een eetvakantie als je dit zo leest. Na een hele mooie tocht over de Vecht kwamen we in Weesp aan. Daarna lekker geluierd en onder een grote kastanjeboom gegeten. De volgende dag vertrokken we naar de Koenen aan het Nieuwemeer. Onderweg namen we afscheid van Cor & Lida. 's Middags hebben we lekker door het Amsterdamse bos gefietst en daar de geitenboerderij bezocht. Later een lekker patatje gegeten bij de Koenen. Het duurde wel even, maar dan heb je ook wat.

's Avonds kwamen Wim & Henk ook kijken en luisteren naar het Weesper Trekvaartmannenkoor, wat wederom een succes was. We spraken met Wim & Henk af om de volgende dag naar de Noordermarkt te gaan. Dat ging super: op de fiets dwars door Amsterdam via sluisweggetjes en grachten. Was heel leuk. De volgende dag gingen wij (Ron & Ineke) weer naar huis. Wil & Klaas en Johan & Elly zijn nog een paar dagen verder gegaan.

Wil en Klaas bedankt namens iedereen voor het organiseren. Het was een supertocht.

Ron & Ien Quakernaat,
Vrouw Neeltje

Drinkwaard M o t o r e n

Vrijheid zonder motorzorgen

INVENTARISEREN ● CALCULEREN ● INSTALLEREN ● TESTEN ● VAREN

Drinkwaard Motoren B.V.

Baanhoek 152

3361 GN Sliedrecht

T 0184-412332

F 0184-499925

I www.drinkwaard.com

Sail Kollum 2012

Nu het vaarseizoen 2012 zo'n beetje tot zijn einde is gekomen, wilden wij het afgelopen jaar wat het varen aangaat nog even evalueren. Ik denk dat het, ondanks het slechte begin, voor de meeste schippers toch nog een goed vaarseizoen is geworden, waarin ook nog leuke activiteiten werden gehouden.

Zo lasen we in het Doerak clubblad én hoorden we van ons gewaardeerd lid Meindert Vos, dat er bij hen in Kollum "Sail Kollum" werd gehouden en het best wel de moeite was om er naar toe te varen. Ondanks dat de weersomstandigheden nog niet zo stabiel waren maar Kollum best wel een leuk plaatsje is, met mooi verzorgde aanlegplekken aan een graskant, zijn we er, mede op uitnodiging van de wsv, vanuit Sneek naar toe gevaren. We kwamen aan met zonnig weer. Er werd ons een mooie plaats toebedeeld.

Eén van de festiviteiten van Sail Kollum was de opening van het nieuwe jachthavengebouw en de boulevard.

Het casco van het havenkantoor is een als geschenk door een bedrijf neergezet en door de plaatselijke watersportvereniging van Kollum verder afgebouwd. En met verve. Het is een mooi gebouw geworden en voor de vereniging zeker iets om trots op te zijn. De opening werd verricht door gedeputeerde Jannewietske de Vries.

Het Friese Statenjacht

De feesten gingen gepaard met diverse activiteiten zoals demonstraties op het water, shantykoren, allerlei marktstandjes, kortom ook mede door het zonnige weer zeer gezellig en ook druk bezocht. Ook kwamen we diverse Doerakleden tegen zoals natuurlijk Meindert en Käthy en hun kotertjes, Martin en Thea Severin, Martin en Marja Wolters. Ook kwamen we nog twee oud-leden vanaf de oprichting van de Doerakclub tegen, die ons de 'ins and outs' van de club wisten te vertellen. Zij woonden in Kollum. Eind van de middag werd ons een barbecue aangeboden die druk werd be-

zocht. Verder werd dit alles nog opgeluisterd door een bezoek van iemand die wereldberoemd is in Nederland, nl. PIET PAULUSMA. Nou..... daar sta je wel even hè. Iedereen wilde met hem op de foto.

Na afloop van dit alles hebben we Kollum verlaten en ons weer naar Sneek begeven. En gelukkig op tijd, want het weer sloeg om en de regen kwam met bakken uit de lucht. Maar de dagen in Kollum waren mooi en gezellig. Dus..... zeer de moeite waard.

We willen iedereen nog bedanken die hiervoor verantwoordelijk is geweest o.a. de Havenmeester voor de ligplaats, de gemeente, de organisatoren van de barbecue en alle organisatoren van de activiteiten die deze ambiance opleukten.

Bedankt Meindert, het was een goede tip!

John en Ria van Melis, opvarenden van de 'SCHOBBEJAK'

Almelose Havendagen

Via het Doerakclubblad, de mond tot mond reclame en omdat Ria nog steeds graag de Almelose Havendagen wilde bezoeken, voeren we na 14 dagen regen nu volop in het zonnetje via Lochem naar Almelo. Bij aankomst in de haven van Almelo werden we opgevangen door de organisatie van de havendagen, die ons een goede plaats toewees.

De boten waren op verzoek allemaal getooid met slingers en vlaggetjes. Ook de haven zelf lag er versierd en feestelijk bij. En met de zon erbij was het helemaal compleet. De eerste paar uur na aankomst was men in de gelegenheid om kennis te maken met je burens. En keken we rond wie er nog meer lagen. Al of niet lid van de Doerakclub. Er waren acht boten van Doerakclub aanwezig, o.a. Toos en Kees van 't Oevertje, Fred en Gelske van de Gelske, (die we maar niet kwijt raakten). Ook Martin en Thea Severin kwamen even langs. Ons oud-lid de elektrotechnicus Ton Spithoven met echtgenote waren ook aanwezig met hun nieuwe "Time Out". Zij varen tegenwoordig met een slagschip dat Ton zelf heeft verbouwd tot datgene wat

het nu geworden is. Dat is hem wel toevertrouwd. Ik heb er een poos mee zitten kletsen en wat bruikbare adviezen ingewonnen over lichtpanelen. Klaas en Willy Hoekstra van de Espace kwamen ook nog even om de hoek kijken Zelf lagen we tussen 't Oevertje en een echtpaar uit Groningen. Gezellige, aardige en behulpzame kletsburen. Toch was het jammer dat de Doerakleden niet allemaal bij elkaar lagen. Het voordeel hiervan was dan wel dat je nu zelf op zoek moest gaan en ontdekken "wie waar lag".

Niettemin alle lof voor diegenen die voor iedereen, naar mijn gevoel, een schitterende ligplaats met stroom hebben geregeld. Ze hebben er in ieder geval hun uiterste best voor gedaan. Later werden er tasje met informatie over de Havendagen uitgereikt zodat je werd geïnformeerd wat er deze dagen allemaal stond te gebeuren. Op dinsdag 7 augustus om 19.00 uur werden de Havendagen door een Almelose wethouder geopend met een hapje en een drankje voor iedereen. Tussen 9 en 10 uur werd er elke ochtend een gratis door Bolletje verstrekt ontbijt met rijkelijk beleg, koffie en een gekookt eitje aangeboden, zoveel als je maar wilde. Waarvoor onze hartelijke dank. Aan muzikale bijdrage was geen gebrek. Ook de shantykoren waren van de partij, met hun bekende en onbekende zeemannsliederen. De serveersters gingen daar leuk in mee. Overdag was er mede door het mooie en warme weer volop publieke belangstelling op de steigers. Buiten de haven stonden allerlei eet-, drank- en demonstratiekraampjes. Er liepen ook voor eventuele onregelmatigheden (die er gelukkig niet zijn geweest) mensen van de beveiliging, om de boel goed in de peiling te houden. Overdag wandelden we door Almelo (want de haven ligt in het centrum) om te winkelen of de markt te bezoeken. En dit allemaal onder een stralende zon die zich al die dagen heeft laten zien. De Havendagen eindigden op zaterdag-

avond om 24.00 uur. Toen was het ook helemaal stil. Geen herrie, geen onregelmatigheid. Diegene die niet geweest zijn, hebben best wat gemist. Wij zeggen dan ook dank aan: de organisator voor de ligplaats in de haven, de Gemeente Almelo en natuurlijk Bolletje en diegenen die ons op deze dagen hebben gewezen en Hij die verantwoordelijk was voor het mooie weer.

Ik weet niet of u van deze havendagen heeft genoten, wij in ieder geval wel en we vinden het zeker voor herhaling vatbaar.

Volgend jaar nog niet, want dan gaan we glasblazen.

John en Ria van Melis, opvarenden van de 'SCHOBBEJAK'.

Tip: Doerakkers met jam

Roest op de huid van een boot is niet fijn. Zeker bij een Doerak is dat het begin van veel ellende. Het is daarom goed om tijdens het varen kleine beschadigingen aan de verf van de boot meteen bij te werken.

Nadeel is het geknoei met die grote verfblikken en het geklieder met natte kwasten en potjes klotsende terpentijn.

De oplossing voor deze problemen is simpel. Koop bij de supermarkt een doosje met kleine potjes (lekkere) jam en smeer die jam op je brood.

Was de potjes af en vul deze met alle kleuren en soorten menie, primer en lak die je op je boot nodig hebt. De inhoud is voldoende voor kleine krassen.

Koop een handjevol kleine kwastjes, die kun je na gebruik zo weggooien (liever geen wattenstaafjes, want die pluizen zo).

In de winter kun je de beschadigingen dan een beetje netter bijwerken.

Wetenswaardigheden voor een reis in het buitenland.

Afgelopen zomer, toen wij met onze Doerak heerlijk door Frankrijk aan het toeren waren, werden wij onverwachts geconfronteerd met een ziekenhuisopname en daarmee kwamen we voor nieuwe verrassingen te staan, want

Wist u dat

- + ... een doorlopende reisverzekering maar voor 60 vakantiedagen geldt???????
- + ... als u na 60 dagen naar huis gaat, er niets aan de hand is, maar.....
- + ... u langer dan 60 dagen aaneengesloten wegblijft, u zich dan moet bijverzekeren?
- + ... u in geval van schade *direct* de verzekeringsmaatschappij moet inlichten?
- + ... u zeker bij repatriëring of ziekenhuisopname naar een dossiernummer moet vragen omdat dat erg soepel werkt bij volgende contacten?

Wist u dat

- + ... bij opname in een ziekenhuis gevraagd wordt naar een "Europese kaart"?
- + ... bij sommige verzekeringen het "Europese rondje" al op de kaart staat en zo niet, dat u bij uw ziektekostenverzekering apart een "Europese kaart" kunt aanvragen?
- + ... zo'n extra kaart vaak maar een jaar geldig is? Let dus goed op de vervaldatum!

Wist u dat

- + ... bij opname in een ziekenhuis om een betalingsvoorschot gevraagd kan worden?
- + ... een garantieverklaring van uw ziektekosten- en/of reisverzekering dan voldoende is?

Wist u dat

- + ... een goed gevulde verbandtrommel bij calamiteiten zoals val aan boord, onmisbaar aan boord is, vooral als u ergens afgemeerd ligt waar niet direct hulp beschikbaar is?
- + ... deze trommel jaarlijks nagekeken en aangevuld dient te worden?

Wist u dat

- + ... uw boot op een dieplader weer naar Nederland vervoerd kan worden?
- + ... de kosten hiervan vaak door uw bootverzekering gedekt zijn?
- + ... de vervoerder wel een vergunning voor Frankrijk moet hebben?
- + ... sommige vervoerders namelijk niet verder dan België mogen?

Wist u dat

- + ... menig lid van onze club door Frankrijk en Duitsland zwerft?
- + ... de leden elkaar onderweg ontmoeten?
- + ... ze veel plezier met elkaar hebben bij sight-seeing, happy hour en barbecue?
- + ... er tot in de kleine uurtjes gediscussieerd wordt over alle mogelijke onderwerpen?
- + ... ze bij calamiteiten elkaar heel erg tot steun kunnen zijn
- + ... er dan een vriendschap groeit, die onbetaalbaar is?
- + ... en dit de reden is waarom wij Doerakclublid zijn?!!!

En tot slot mocht door het mooie Straatsburg te alle mooie kerken

Wees gerust: op zijn er speciaal nen paaltjes ge-

Pim Frequin
Los Hermanos

u plannen hebben om ook gebied van de Elzas naar varen en moe worden van en gebouwen.....

vele straathoeken in die stad voor de Doerakkers betonplaatst om uit te rusten!!!!

Gerard Langerak
Roger

De schepenlift van Arzviller in het Canal de la Marne au Rhin. Hoogteverschil : 43 meter, met inzetten van de 'liftende' Doerakken 950PAV Los Harmanos van Pim en Door Frequin (linksboven) en de 850AK Roger van Gerard en Edith Langerak (rechtsboven)

Doerakclubdag

Op 25 maart j.l. werd de voorjaarsvergadering van de Doerakclub gehouden.

Zoals altijd een gezellige drukte en een weerzien met veel bekende gezichten.

De winter is weer voorbij en dan begint het bij de Doerakbezitters te kriebelen...

De voorjaarsvergadering is voor velen de start van het zomerseizoen.

Er is een behoorlijke opkomst maar toch is ook bij de Doerakclub de crisis voelbaar: voor het eerst zijn er geen nieuwe leden op de vergadering gekomen om zich voor te stellen en de prachtige bouwplaat in ontvangst te nemen.

De benzineprijzen zullen er zeker debet aan zijn maar helaas dus geen nieuwe leden aanwezig terwijl de secretaris weet te melden dat er wel degelijk nieuwe leden bij zijn gekomen. Jammer en een gemiste kans maar in de najaarsvergadering is er weer een mogelijkheid.

De voorzitter geeft te kennen de vergadering te willen beginnen en langzaam verstomt het bijpraten...

De agendapunten worden een voor een afgewerkt

en we maken - voor zover nog niet bekend - kennis met de twee nieuwe bestuursleden die ter vergadering worden gekozen, namelijk Meindert Vos en Ingeborg Kaizer.

Pim Frequin, de penningmeester, is ook aftredend maar gelukkig herkiesbaar en dus blijven de penningen van de vereniging in vertrouwde handen. Fijn dat er mensen zijn die zo enthousiast zijn en de (soms tijdrovende) bestuurstaken op zich hebben genomen!

Helaas dus geen voorstelrondje van nieuwe leden en dat is toch altijd een zeer gewaardeerd onderdeel van de vergadering.

Na de pauze krijgen we een workshop/lezing over marifoongebruik in de praktijk.

Volgens de agenda door dhr. Klaus Voor 't Hekke, maar deze blijkt verhinderd te zijn.

Peter de Bot, hij is operationeel manager scheepvaart van Rijkswaterstaat sector Oost Nederland, vervangt hem en doet dat op een leuke en aanstekelijke manier.

Het belang van een duidelijke marifoonboodschap wordt ons goed uitgelegd en aan de hand van beeldmateriaal worden voorbeelden gegeven. Een aantal leden wordt gevraagd om een noodoproep te doen of een ander bericht door te geven en dit gaf soms hilarische taferelen.

Het noemen van je (boot)naam, waar je je bevindt en wat je duidelijk wil maken - "over"- wordt geoefend en de niet-marifoongebruikers (zoals wij) hebben er toch ook heel wat van opgestoken. Voor gezellig gebabbel, dinerafspraken maken of elkaar een lekker recept vertellen is de marifoon eigenlijk niet bedoeld, blijkt nu...

Een kort en bondig bericht aan bijvoorbeeld de brugwachter mag wel, alleen het blijkt dat de ervaring van de meeste Doerak- en marifoonbezitters is, dat er zo slecht uitgeluisterd wordt! Peter herkent deze problematiek wel, de beroepsvaart neemt de recreatievaart niet altijd serieus. Het was een leuke en leerzame workshop en Peter is een aangenaam verteller. De voorzitter sluit de vergadering en met een hapje en een drankje, aangeboden door het bestuur, wordt het bijpraten voortgezet. Al gauw wordt het buffet in gereedheid gebracht en kunnen de leden die zich hiervoor hebben opgegeven zich te goed doen aan heerlijke gerechten. Kopje soep vooraf, keuze genoeg in het buffet en een tafel vol met nagerechten, vruchtjes, soesjes, puddinkjes of ijs met of zonder slagroom. Het bijpraten wordt napraten en tegen achten gaan de laatsten naar huis. Alle lof voor het personeel van Zalencentrum De Brink, het was allemaal goed georganiseerd en het voelt gewoon als "thuiskomen". Wij zien uit naar de volgende vergadering...

Marieke en Nico Hensen
Walvis

Correctie

Onder het verslag van de clubdag van november 2011, gepubliceerd in het clubblad van maart j.l., stond dat Els Flag van de Kadzo het geschreven heeft. Dat moet (met excuses) natuurlijk zijn Els Flach.

Redactie

Nog even een impressie van ons laatste tochtje dit jaar

Op die laatste prachtige zondag (9 september) vanuit Weesp via Muiden langs Pampus richting Marken. Het was prima weer voor een tocht over het Markermeer. Vanaf Muiden kun je voor de navigatie al twee grote windmolens oost van Uitdam zien staan (het aantal klopt niet met de waterkaart!)

Om het Paard van Marken heen voor anker gegaan, het was tegen twee uur. Gezwommen, heerlijk helder water. Het weerbericht voor de volgende dag was nog steeds goed zodat we besloten de nacht voor anker te blijven liggen. Tegen zonsondergang verdween iedereen van het water, wij bleven alleen achter. Doodstil, dachten we, tot we

de klanken van de kermis in Volendam hoorden! We konden ook het verlichte reuzenrad op een kilometer of tien afstand zien!

Ondanks de goede weersverwachting ging het 's nachts toch regenen, en ik had de tent niet gesloten!

's Morgens was de wind aangetrokken tot ca 4, maar dat is hogerwal nog goed te doen.

Het anker gelicht en naar Edam gekoerst. De ingang daar is slecht te zien en smal. Door Edam moeten er een stuk of zeven bruggen geopend worden, de meeste met de hand. En tussen sommige bruggen was hoogstens ruimte voor twee boten! In september doet de brugwachter dit één keer per twee uur, maar wij hoefden maar kort te wachten.

Over de Purmerringvaart naar Purmerend, dan het Noordhollandskanaal naar Alkmaar. We wisten nog van vorig jaar dat de havendienst van Alkmaar de meest touristvriendelijke van Nederland is. Je kunt daar aan het Luttk Oudorp liggen, langs de antieke huisjes en op een paar honderd meter van de kaasmarkt (maar die draait alleen op vrijdag).

Met de bus nog een dagje het kunstenaarsdorp Bergen bezocht.

Na twee dagen, het weer werd langzaam wat minder, nog een kort stukje naar De Rijk.

als museum-dorp door gaan. Je moet door een lage vaste brug, maar dat is geen probleem voor de 7.80. Hoewel, met

de tent op bleef er niet veel meer dan 1 of 2 centimeter over.

De volgende dag (Donderdag 13 september) over de Knollendammervaart, de Zaan, Noordzeekanaal, IJ en Amsterdam-Rijnkanaal weer terug naar Weesp, het zat er weer op voor 2012.

Alfred en Marja van Herk
Kleine Beer

"Ik kan onbezorgd varen dankzij het vakmanschap van Hooghiemstra."

J. van der Kooij

Aan het Prinses Margrietkanaal, in Uitwellingerga, is Straal- en Coatingbedrijf **Hooghiemstra BV** gevestigd. Wij zijn gespecialiseerd in het stralen en coaten van casco's, beroeps- en pleziervaartuigen.

Hooghiemstra BV:

- is een gecertificeerd Straal- en Coatingcenter
- biedt u de mogelijkheid tot tien jaar volledige garantie op de conservering van het onderwaterschip
- is uitstekend bereikbaar via groot vaarwater
- heeft een bootlift beschikbaar tot 50 ton
- is één van de marktleiders in Nederland

leden van de **DORAKCLUB** ontvangen 5% korting op al onze straal- en coatingwerkzaamheden

Meer info:

T. 0515 55 95 86

hooghiemstrabv.nl

Hooghiemstra bv

Straal- en Coatingbedrijf

Omleiding Den Bosch en traject Veghel-Eindhoven

Vertegenwoordigers van het Watersportverbond, regioteam Brabant en Limburg, waren wederom uitgenodigd bij Rijkswaterstaat voor een overleg over de 'Omleiding Den Bosch' en grote aanpassingen in het 'Traject Veghel - Eindhoven'.

Naast de omleiding bij Den Bosch worden de Brabantse kanalen in het traject Veghel-Eindhoven geschikt gemaakt voor grotere beroepsschepen, in de toekomst klasse 4. Er komen nieuwe wachtplaatsen en bij Tilburg ontstaat zelfs eenrichtingsverkeer. De belangrijkste knelpunten zijn de wachtplaatsen voor beroeps- en recreatievaart. De eerste plannen waren minder geschikt voor de pleziervaart, maar door

het constructieve overleg, en willen meewerken aan een goede oplossing door Rijkswaterstaat, zijn er goede oplossingen bedacht: vooraan voor de sluis ligplaatsen voor de pleziervaart met passende bolders en daarachter plaatsen voor de beroepsvaart. En ligplaatsen met dwarsbalken langs de damwand in plaats van grote ronde palen voor de damwand.

Het oude kanaal in Den Bosch vanaf de Maas, dus inclusief sluis Engelen en sluis 0, tot en met de brug na sluis 0, wordt eigendom van de gemeente Den Bosch. De sluis 0 is al jaren in zeer slechte staat en er dreigt sluiting. Het Watersportverbond zal er alles aan doen de gemeente te overtuigen dat restauratie op korte termijn noodzakelijk is. De sluis is van belang voor de pleziervaart in en rond Den Bosch en voor de doorgaande recreatievaart naar de Limburgse kanalen.

Bron: Watersportverbond

Een Doerak in Parijs

Het was al enkele jaren een idee om toch eens naar Parijs te varen vanuit onze thuishaven VVW Mendonck aan de Moervaart in Gent.

Niet echt een huzarenstuk maar toch een mooie tocht om te doen. Omdat er via Google verschillende gedetailleerde reisbeschrijvingen met afstanden, dagverslagen e.d. te vinden zijn is de opzet eerder om fotoreeksen te tonen die de reis omschrijven. Foto's tonen zoveel meer dan teksten.

Toch een beetje algemene informatie.

De reis besloeg drie weken met verblijf van zes dagen in de Parijse jachthaven Port d'Arsenal. Omdat we afgesproken hadden met vrienden in Parijs en er op 14 juli geen sluisen draaien waren de vaardagen op de heenreis vooral om er een tempo op na te houden. Ook de doorvaartregeling in de tunnel zorgt ervoor dat het wat rekenen wordt. Dus bezoeken van steden op de reisweg is er niet van gekomen. Enkel Cambrai hebben we aangedaan omdat we daar op de nationale feestdag nu eenmaal lagen. Door langer dan voorspeld in Parijs te blijven was de terugreis ook meer een verplaatsing dan een bezoek brengen aan al die mooie steden die je doorvaart.

In totaal namen we meer dan 176-tal sluisen in alle formaten, de meeste waren echter de kleine spitsensluisen. Op de grotere kanalen draaiden we 2000 tr. wat een goede 11km/h is. Op de kleinere kanalen was dit 1100tr wat een goede 6km/h is. Soms achter een geladen spits was het maar 900tr. Wat een snelheid van 3km/h is.

126 vaaruren stonden er na de reis extra op de teller.

In grote lijnen verliep de tocht via het Kanaal Gent-Terneuzen, de Gentse binnenwateren, de Bovenschelde tot in Cambrai. Daar is het canal De St. Quintin met zijn twee tunnels. Via het Canal De La Somme naar het Canal Latéral à L'Oise naar de Oise. Die mondt dan uit in De Seine die je naar Parijs voert.

Dag 1

De route is te volgen met de Navigatie atlas&gids van de Belgische Vaarwegen van De Rouck Geocart re. 721. ISBN nr: 978-90-5208-721-4

Vetrokken uit de thuishaven om via Het Kanaal Gent-Terneuzen door te steken naar de oude voorhaven en via Schelde naar De Bovenschelde te varen. Onderweg in Gent de Brusselsepoortsluis genomen. Dit is één van de twee handbediende sluisen die Gent rijk is. Er is bediening maar een beetje hulp wordt altijd gewaardeerd.

Dan gaat de tocht verder via de Bovenschelde richting Frankrijk. Op Vlaams grondgebied zijn er drie sluisen. Sluis Asper, Oudenaarde en Berchem-Kerkckhove.

Dag 2

Nu ga je nog een stukje door Henegouwen en moet je bij sluis Herinnes even de kant op. Vanaf hier is het in het Frans te doen. Is het de eerste keer dat je Wallonië inkomt dan zal men je daar een M.E.T nummer geven. Dit blijft altijd geldig voor later. Ook moet je geen vaarvignet meer hebben in Wallonië, toch weet men graag waar je heen gaat. Alles

wordt in de computer ingebracht en je krijgt een uitprint. Wat ze er mee doen weet ik niet, maar zo blijft men bezig. Volgend obstakel is de doortocht van Doornik, "Tournai" in het Frans. Deze doorgang is geregeld met verkeerslichten, dus wachten op groen is de boodschap. Even oproepen op VHF 80 doet wonderen. Men weet dat je er bent en de doortocht is dan geen enkel probleem. Er zijner wel altijd die het anders zien en door het rood gaan. De brug is echt niet hoog genoeg dus als je niet wil wachten voor de brug is wachten op groen echt wel aangegeven. Het niet kennen van de Franse taal kan geen excuus zijn. Rood is altijd wachten op groen.

Nu je door Doornik bent moet je even een industrie en overslaggebied door. Daar kan je ook bunkeren. Het is er wel opletten want ze komen een beetje van overal opduiken. Verder wordt het weer rustig en ga je verder De Bovenschelde op.

In Maulde heb je de grensovergang. Vanaf hier kun je de "Fluvicarte nr. 14 Picardie" blz. 36 tot 33 gebruiken.

De eerste sluis in Frankrijk is deze van Fresnes. Bovensluis is er een aanlegsteiger. Benedensluis is er ook een drijvende steiger maar daar lig je niet goed, teveel waterbeweging. In deze sluis moet je je ook aan-

Het adres op het gebied van maatwerk!

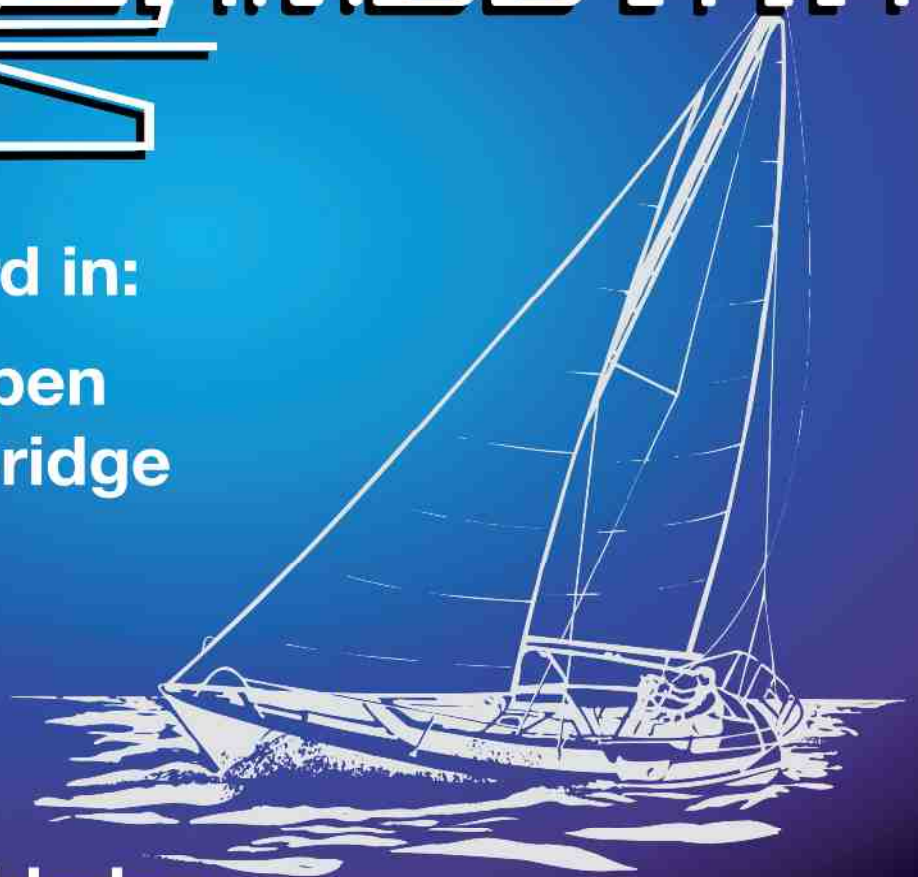

AUKE ZANDSTRAA

Gespecialiseerd in:

- * Cabrioletkappen voor Flying Bridge
- * Bimini's
- * Boottenten
- * Sprayhoods
- * Zeilhuiken
- * Winter/afdekkleden
- * Rolfokhoezen
ligplaats voor de deur in Sneek

www.zandstrazeilmakerij.nl

Bothniakade 37-40 tel/fax: 0515-417786

melden voor het Franse vignet. Dit kan je echter ook betalen en downloaden via het internet. Dit bespaart tijd en frustraties. Eigenlijk hadden we hier nog een stuk verder kunnen varen. We hebben hier rond 17u aangelegd omwille van het slechte weer. Ook was het niet duidelijk of er verderop nog wel een degelijke ligplaats te vinden was voor deze dag.

Dag 3

Eens aangemeld mag je verder De Schelde op. Tot aan de splitsing met de afslag naar Cambrai is dit echter een onderdeel van de "Liaison au grand gabarit Dunkerque-Escaut." Via Valenciennes bereik je Denain met de vierde sluis op Franse bodem. Net voorbij de sluis van Denain is er aan stuurboord een inham met een oud industrieterrein. Als je aan de landtong aanmeert lig je lekker rustig en heb je weinig last van de golven van passerende vrachtschepen. Net voorbij de sluis van Malin, de vijfde heb je aan bakboord de afslag naar opnieuw l'Escaut of De Schelde. Dit is eveneens de richting naar Cambrai, bron van De Schelde.

Dus vanaf hier richting Cambrai. De eerste 500m was het ploeteren door kriel en allerlei waterplanten. Eens daardoor even de wierpot gereinigd en dan verder. Dit stuk van de Schelde wordt nog steeds gebruikt door spitsenvaarders.

Erg druk is het niet, maar toch meer dan wij vermoeden.

Na 2 km kom je aan de eerste sluis. Daar moet je de afstandsbediening halen. Dit is geregeld met een druk op een knop, wachten, doorgeven van de scheepsnaam en dan valt de bediening in een bus. Als je deze hebt kan de schutting verder gezet worden.

De werking van deze bediening is eenvoudig. Nu ben je opvarend dus moet je telkens op de blauwe knop drukken: "Montant" van opwaarts. Deze stelt het hele mechanisme in beweging. Even voor de sluis staan er borden met de tekst "signal" op. Vanaf hier kun je op de sluis richten. Een oranje flikkerlicht werkt ter bevestiging van ontvangst. De rest gaat automatisch. Aan elke sluis zijn er twee sluiscolken, een handbediende en een geautomatiseerde. Vrijwel altijd werkt dit perfect. Altijd wachten tot de geluidssignalen aangeven dat een bewerking voltooid is. Als je de sluis in bent, de blauwe stang omhoogduwen met een korte ruk. Deze start de rest van de bewerking weer tot de deuren opnieuw opengegaan zijn. Slechts eenmaal hebben we hulp moeten invoeren omdat de blauwe stang geen bevel doorgaf. Als er een probleem is bij het schutten moet je aan de rode stand duwen. Dan valt het hele proces stil en komt er hulp opdagen. Normaal werkt dit systeem foutloos.

Zo zijn er vijf sluisen te gaan tot in Cambrai. Ook deze dag hadden we verder kunnen varen, maar een stremming enkele sluisen verderop en het feit dat het de dag daarna nationale feestdag was hebben ons doen besluiten in Cambrai te blijven.

Dag 4

Vandaag nationale feestdag in Frankrijk, dus geen sluisbediening. Gelukkig is Cambrai een stadje waar je wel even op adem kan komen.

Dag 5

Dit wordt een speciale dag. Op het einde van de route zit de tunnel waar je doorheen getrokken wordt.

Eerst zijn er nog 17 sluisen te gaan op het Canal de Saint-Quentin. Dat begint in Cambrai en gaat verder stroomopwaarts. De overgang tussen Schelde en Canal is juist voorbij de eerste brug aan bakboordzijde.

Het kanaal is erg ondiep dus de maximumsnelheid is 6km/h. Je hebt dus alle tijd om van de omgeving te genieten. Als je de pech hebt achter een geladen spits te gaan zakt het tempo nog meer. Voorbijlopen heeft geen zin want je gaat toch samen door de tunnel.

Aan sluis nr. 9 te Crévecouer is er bemanning. Daar is er eveneens controle van alle papieren en vignetten. Is er iets niet in orde mag je niet verder, enkel retour kan dan. Hier worden ook alle gegevens opgenomen om de rekening later te kunnen opsturen voor de tunnel door de passage.

Door de Tunnel De Riqueval zijn twee doortochten per dag per richting. Ons konvooi vertrok om 17.00u. Wij waren met zes spitsen en een viertal motorkruisers. Het is de bedoeling dat je twee touwen van minstens 25m kruiselings vastmaakt aan de voorligger. Hoe beter de lengte van de touwen uitgebalanceerd is, hoe makkelijker de doortocht verloopt. Een elektrische trekschuit trekt het konvooi door de tunnel. Dit omdat er te weinig verluchtingskokers zijn om de motordampen weg te zuigen.

De doortocht duurt gemiddeld twee uren over iets meer dan zes km. Op zich is dit een hele belevenis, een van de mooiste

die we hadden. Enkel het klotzen van het water en af en toe een spits die tegen een kant aan schuurt doorbreken de stilte. Enkel als er ergens een verschil is in lengte van de touwen is gaat de boot van links naar rechts.

Dan is het een zaak om de fenders op de juiste plaatsen te hangen en af te wachten. Voor een Doerak stellen de opbouw en de relingen niet echt een probleem. Voor boten met hogere buitensturingen en relingen is het zaak genoeg fenders te hebben. Het is koud in de tunnel dus warme kledij is aangewezen. Ongeveer elke km is er een luchtkoker. Daar voel je de warme luchtstroom eventjes. Wanneer de spitsen hun motor starten weet je dat je er bijna bent.

Bij het uitvaren is het vaarwater smal. Zeven km verder is er het souterrain de Lesdignes. Een tunnel van 1098m lang die je zelf doorvaart. Het is niet meer toegestaan om tussen de twee tunnels aan te leggen. Dit verstoort het hele doorgangproces. De betweters vergeten dat er controle is op dit stuk en de sluisbedieners ook dezelfde personen zijn. Op de terugweg hebben we aan de sluis 18, Lesdins een discussie meege maakt tussen een Engelsman

en de sluiswachter. Het is toch de sluiswachter die regelt wat of hoe.

Deze dag eindigde aan sluis Lesdins waar genoeg mogelijkheden zijn om aan te leggen.

Dag 6

Vanaf hier zijn we weer dalend, dat is weer eens iets anders. De bediening van de sluisen gaat nu via elektrische ogen die je passage waarnemen en de sluis in werking stellen. Ook dit systeem werkt meestal goed.

Deze dag passeren we steden als St. Quentin, St. Simon, Tegnier. Vanaf hier zitten we op het Canal Latéral à L'Oise. Via Chauny eindigen we deze dag aan sluis Sempigny. In de buurt van Pont l'Eveque. We passeerden negentien sluisen.

Dag 7

Niet voorbij de eerste sluis van de dag Sempigny heb je de splitsing stuurboord naar het Canal Du Nord. Wij gaan echter bakboord uit richting Compiègne. Nog voor Compiègne is er het dorpje Janville. Een van de weinige plaatsen waar er een bakker aan de sluisen is. Een mooi plaatsje.

Hier wordt het de L'Oise. Via Veberie, Criel, Beaumont-sur-Oise, L'Isle-Adam varen we door tot in Pontoise. Dit is de laatste sluis op de L'Oise. In totaal tien sluisen genomen deze dag.

Dag 8

Vandaag bereiken we Parijs. Op dit stuk is er op enkele plaatsen varen aan de verkeerde wal. Dit is telkens goed aangegeven met borden.

Na iets meer dan een uurtje varen komen we aan op de Seine in Conflans Ste-Honorine.

Op de kruising staat een standbeeld.

Vanaf hier zitten we op de Seine dus heb je een andere Fluvicarte nodig. Nu nr1. "Le Seine Aval du Havre à Paris". Net bij het opvaren van de Seine moet je aan de verkeerde wal blijven. Het verkeer valt al bij al erg mee. Vanaf hier is het nog 71 km tot aan de jachthaven. In totaal heb je nog vier sluizen te gaan. Het landschap varieert van brede dalen tot industrieterreinen. Regelmatig de verkeerde wal varen en pittoreske omgevingen. Soms is de Seine een brede rivier, soms eerder een breed kanaal. Van alles wat dus.

Na 20 km kan je keuze maken om de Seine te volgen of de afslag Bras De Marly. Wat je ook doet, je komt altijd weer op de hoofdSeine terecht. Op de Bras De Marly heb je kleinere sluizen dus dat scheelt ook weer. Net voorbij Argenteuil heb je aan stuurboord Port De Gennevilliers. Hier is het wel

even uitkijken. Het vrachtverkeer gaat er vanuit dat ze altijd voorrang hebben. Net voorbij de laatste inham kun je stuurboord uit. Opnieuw rustig varen en je passeert een scheepswerf. Iets verderop heb je de Pont de L'Île Saint-Denis. Wie Parijs verlaat en op de terugweg op dit stuk zit moet hier omkeren. Het stukje vanaf de brug langs de scheepswerf tot aan de afslag met de haven is enkele richting. Verderop passeer je het îl Seguin waar vroeger de oude Renault fabrieken stonden. Enkele restanten daarvan zijn er nog te zien.

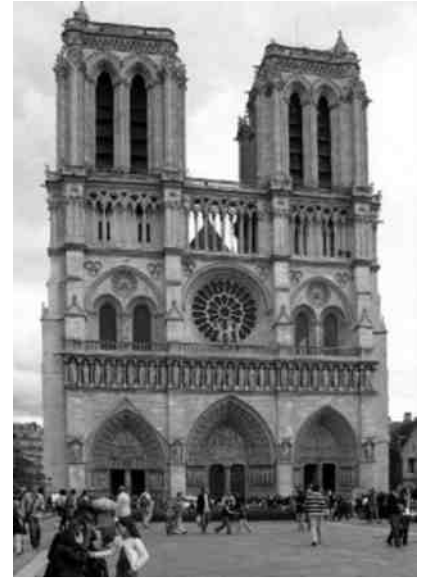
Zo kronkelt de Seine verder tot je aan De Pont de Bir Hakeim komt. Vanaf hier ben je aan de Eiffeltoren.

Je krijgt er ook te maken met de toeristische rondvaartboten en de busboten. Zeker in de namiddag en avond is het er erg druk. Het water kolkt en het is even aanpassen en vooral erg goed opletten. Deze verschillende soorten boten hebben verschillende overstap- of aanlegplaatsen. Wie hier echter rekening mee houdt en de marifoon gebruikt komt er zeker doorheen.

Nu begint ook het echte Parijs van op het water. Je hebt ogen tekort om alles te kunnen bekijken.

Ben je eenmaal De Notre Damme voorbij dan is het einddoel in zicht.

Aan bakboord ligt de sluis die toegang geeft tot het Canal St.-Martin. De jachthaven Port D'Arsenal ligt aan het begin van dit kanaal. Je kunt oproepen met de marifoon maar vanuit de jachthaven heeft men een goed overzicht op de Seine. Zij bedienen ook de sluis en dat verloopt goed. Net voor de sluis is ook het keerpunt van alle toeristenboten e.d., dus het water is er weer normaal rustig.

De jachthaven is een oase van rust, omdat hij in de diepte ligt heb je weinig last van het lawaai. De jachthaven zelf is voorzien van alle comfort. Douches, was- droogmachines, internet, vuilafzuiging, het is er allemaal. Op wandelafstand zijn er verschillende metrostations waardoor je alle richtingen uit kunt. Op 800m is er ook een warenhuis zodat er voor iedereen wat wils is. Bij onze aankomst lagen er nog twee Doerakken als passanten in de jachthaven. Omdat de vrienden reeds stonden te wachten dacht ik om de dag erna contact te maken met de schippers. Er hing geen Doerakvlage in de mast.

's Morgens vroeg waren ze echter reeds vertrokken, jammer.

Wij verbleven er zeven dagen en hebben ons nooit verveeld. Voor zes nachten betaalden wij voor onze Doerak 950 € 166,80 alles inbegrepen. Dit in het hoogseizoen. Persoonlijk vind ik dat erg meevallen voor zeven dagen in het hartje van Parijs.

Wij hadden erg slecht weer dus hebben we gebruikt gemaakt van de metro om de stad te gaan bezoeken.

Monmartre was er een onderdeelje van.

Onderstaande fotoreeks geeft nog een beeld

Het museum van Rodin

Landschappen onderweg

Parijs van op het water

Woonboot

Over de terugweg valt weinig nieuws meer te vertellen. We deden er twee dagen langer over dan de heenreis om het wat meer ontspannen te maken. We stonden niet meer op tijdsdruk.

Wat opgevallend is op de hele reis is dat we erg weinig pleziervaarders zijn tegengekomen onderweg.

Meer dan 10 zullen het er niet geweest zijn. Spitsenverkeer en grotere vrachtschepen waar mogelijk dan weer wel. De reis is ons zo goed meegevallen dat we in de zomer van 2013 er opnieuw heen willen, maar dan voor nog een weekje lan-

ger. Zo kan de reis onderweg ook een ontspanningsreis zijn. Deze tocht vroeg natuurlijk wel wat voorbereiding. Op het internet is er erg veel info te vinden.

Dit verslag is zeker niet compleet maar geeft toch een idee van wat je kunt verwachten bij deze trip.

Doen zou ik zo zeggen

Patrick

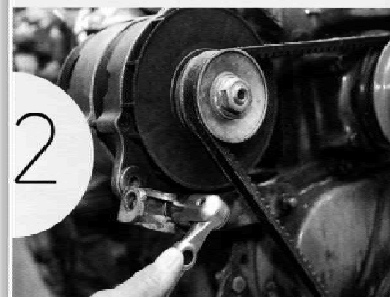
m.s. Lena

KLUS TIP

De V-snaar of multibelt van je binnenboordmotor drijft de dynamo aan. Staat deze goed strak, dan wekt de dynamo de meeste stroom op. Check hem dus regelmatig.

Verdraai de snaar midden tussen de poelies een kwartslag of duw hem één à anderhalve centimeter in. Gaat dit vrij zwaar, dan staat hij nog goed strak en is de check klaar. Kun je hem met gemak nog verder torderen, dan moet hij op spanning worden gebracht.

Draai de bevestigingsbouten een beetje los, zodat de dynamo vrij kan bewegen. Daarna zet je de snaar op spanning met een hefboom onder de dynamo - bijvoorbeeld met een bandenijzer (foto). Voordat je de spanning van de hefboom afhaalt, zet je de bevestigingsbouten weer vast. Controleer of de snaar nu wel strak staat. Modernere motoren zorgen zelf voor een altijd gespannen V-snaar, of je kunt hem stellen met een stelbout. Dat werkt veel nauwkeuriger dan met een hefboom.

De keus van kenners: Doerak nieuwe stijl Robuust, ruim, stabiel, veilig en nog steeds oer-Hollands!

OMAC 0976

- *Nieuwbouw Doerak LX-modellen.*
- *Diverse typen in lengtes van 8 tot 10 meter.*
- *Indeling en afbouw in overleg met de klant.*
- *Onderhoud en reparatie.*

DOERAK HUREN?
www.holiday-boatin.com

DOERAK SNEEK

Eeltjebaasweg 3, 8606 KA Sneek
tel: (0515) 43 27 96 • e-mail: info@doeraksneek.nl
internet: www.doeraksneek.nl

Samen varen met spitsen

Van ons Belgische lid Patrick Vanhoutte ontvingen we een mailtje dat we u niet willen onthouden:

Omdat varen voor mij een passie is zit ik regelmatig ook op websites van Nederlandse spitsenvaarders. Naar aanleiding van een opmerking van een stuurman daar rond het samen varen met plezierjachten op de Franse Kanalen, en de gevolgen voor hen had ik hem een vraag gesteld. Dit naar de gevolgen voor hen als wij samen op die kleine kanalen zitten. Het heeft vooral met het waterpeil te maken.

Hieronder zijn reactie.

Patrick

Beste Patrick,

Leuk dat je de site leest en er enkele vragen over stelt. Wij willen zeker wel uitleg geven, want er zijn erg veel mensen, die niet van de juiste feiten op de hoogte zijn.

Het zit hem voornamelijk in de diepgang van de Kanalen. Op de meeste kleine kanalen staat al heel lang te weinig water, niet voor jullie maar wel voor de vrachtvaart. Wij liggen over een lengte van 39 meter en 5 meter breed vaak al met de kimmern (zijanten van het schip) in de modder, zand of grind.

Wij krijgen in de kanalen geen snelheid, doordat de vaargeul smal en ondiep is. De vaarweg lijkt vaak redelijk breed, maar de vaargeul echter is dat niet. Onvoldoende water onder het schip betekent dat je geen snelheid kunt creëren. Geladen gaan wij 1.80 meter diep

Als wij een jacht achter ons hebben dat opschut in de door ons net gepasseerde sluis en wij zitten in het pand boven die bewuste sluis dan trekt die schutting water uit ons pand om de sluis waar jullie in zitten te vullen. Met als gevolg dat wij tot stilstand komen en vaak op de bodem komen te liggen. Pas als het water tot rust komt gaan wij weer vooruit. Korte pandjes zijn het ergste, maar ook in de langere kanaalpanden gebeurt dit. Daardoor lopen jachten ons steeds sneller in.

Voorbij laten kan een oplossing zijn, zij het niet dat de jachten bijna altijd later beginnen en eerder stoppen en zelfs tussentijds stoppen voor de koffie etc.

Jachten mogen op bepaalde trajecten zelfs niet eerder beginnen dan 09:00 uur en niet langer varen dan tot 18:00 uur en wij varen van 07:00 uur tot 19:00 uur. Dus halen we de jachten weer in die

ons diezelfde dag bijvoorbeeld al 2 keer voorbij gekomen zijn en de volgende dag gebeurt het zelfde weer.

Vooraf in het hoogseizoen belemmert dat de vaart voor ons enorm, waardoor wij soms 2 dagen langer over een reis doen.

De ontvanger echter heeft wel een datum gesteld aan de reis en verwacht ons wel op die datum.

Als iemand er per se aan voorbij moet of wil, zeggen we dan ook vaak dat we ze maar één keer voorbij laten en dat ook alleen in lange panden en zeker niet vlak voor de sluis.

In de afvaart kan het prettig zijn een jacht achter ons te hebben. Dan krijgen wij steeds een extra bak water mee uit de sluis. Hierdoor varen we net iets sneller dan in de opvaart. Ook omdat we onszelf al water geven in het kanaalband.

Kortom als je achter een vrachtschip zit en je hebt geen haast kun je vaak beter even wachten; vaak zijn we dan de volgende dag in geen velden of wegen te bekennen.

Voor jullie vaart het ook veel prettiger. Tegen de tijd dat jullie achterop lopen is er vaak ook weer een sluis.

We begrijpen goed dat het voor jullie ook niet altijd fijn is om altijd maar te moeten drijven en niet te kunnen opschieten.

Voor jullie is het vakantie en plezieriger varen als je in samenspraak met de schippers van de vrachtvaart tot voor beide partijen goede oplossingen kunt komen. Zij kennen de route en kunnen hele goede aanwijzingen geven over waar passages het beste kunnen plaats vinden.

Er staat bij de vrachtvaart altijd een marifoon aan op VHF 10. Zorg er dus voor dat je altijd een marifoon aan boord hebt.

We hopen je hier mee voldoende uitleg te hebben gegeven.

In memoriam

We ontvingen het droeve bericht dat op 14 september ons lid

Jochem Royaards

uit Wildervank is overleden.

We wensen zijn echtgenote Els veel sterkte om dit verlies te kunnen dragen.

Bestuur

Uit het kookboek van de scheepskok(kin)

Lekkerrrr!

Spaghetti met 'Waltersaus'

Dit recept komt uit een in de loop der jaren verzamelde reeks 'makkelijke recepten' van Tineke Woudstra. De smaakmakende 'Waltersaus' is bedacht door Walter Rodrigues Parreira.

Benodigheden: spaghetti voor 4 personen, 5 à 6 grote uien, 6 teentjes knoflook, 3 à 4 bouillonblokjes, 3 blikjes tonijn in olijfolie, olijfolie.

Zet water op om de spaghetti te koken volgens voorschrift.

Hak ondertussen de uien en de knoflook in kleine stukjes en fruit deze samen in een beetje olijfolie.

Los de bouillonblokjes op in 3 kopjes water en voeg dat toe aan de gefruite uien en knoflook. Laat het geheel even doorsudderen.

Voeg op het laatst de tonijn (met de olie) toe en laat alles nog even doorwarmen.

Schep de spaghetti op de borden en schep de saus er overheen.

Heerlijk..... met wat frisse sla!

Impressie

van de vaartocht van Vinkeveen naar Culemborg. Door: Hans Wildschut, *Bootje*

Sail Kollum

Op vrijdag 22 en zaterdag 23 juni werd Sail Kollum georganiseerd. Vijf jaar geleden werd Sail Kollum voor het eerst georganiseerd. Aanleiding was toen het beweegbaar maken van de brug over de Sylster Ryd. Hierdoor kunnen ook grote schepen, bijvoorbeeld van de bruine vloot, naar Kollum komen.

De organisatie hoopt dat zoveel mogelijk oude boten meedoen.

De Walrus en de Olga kwamen donderdag aan.

Tegelijk met ons voeren een aantal sleepers binnen. Wij kregen een plek toegewezen aan het eind van de nieuwe kade. De verwachting was dat er zoveel boten kwamen dat dubbel liggen waarschijnlijk nodig zou zijn.

Helaas lagen wij daar in de schaduw van een grote boom. Onze zonnepanelen deden daar niets. De dichtstbijzijnde stroomaansluiting was dermate ver weg, dat met alle kabels aan elkaar de afstand niet overbrugd kon worden.

In overleg zijn wij naar voren gevaren. 's Middags hebben wij de winkelstraten van Kollum bezocht. Toen wij op een terras wat gedronken hadden was de rekening zo laag, dat één van de dames zei: dit kan niet, het moet een vergissing zijn. Nou, het klopte wel. Wij hebben er daarom vaker gezeten. Helaas liet donderdag de zon het verder afweten en regende het.

Vrijdag kwamen nog meer boten aan, waaronder een Doerak en werd het gezellig vol. Een vierde Doerak zou zaterdag komen. Het was echter niet nodig dubbel te gaan liggen. Blijkbaar was de weersvoorspelling van dien aard dat een aantal schippers het liet afweten. In het kanaal lagen de Doerakken Boemel en Catharina.

Omdat ze zich niet voor de Sail hadden aangemeld, konden zij niet in de haven terecht.

Wij hebben gezellig bijgekletst. In de haven heeft één van de bestuursleden van de Doerakclub zijn vaste ligplaats.

Vrijdagavond was de opening van Sail Kollum. Daarna konden wij deelnemen aan de barbecue. Een shantykoor zorgde voor de sfeer. We troffen hierbij ook de bemanningen van de Schobbejak en de Aeolus. Piet Paulusma kwam om zijn weerpraatje op te nemen. Wij waren er getuige van dat dit veel meer tijd vergt dan de uitzending op SBS6 doet vermoeden. Hij nam alle tijd voor de aanwezigen en natuurlijk moest de stuurvrouw van de Olga met hem op de foto. Gelukkig bleef het de hele dag droog evenals zaterdag.

Zaterdag kwam Gedeputeerde Jannewietske de Vries met de "Friso", het Statenjacht van Fryslân om het nieuwe jachthavengebouw en de boulevard te openen. Daarna opende de braderie. Een dweilorkest liep in de haven en speelde de sterren van de hemel. Schepen van de bruine vloot konden ook van binnen bekeken worden.

's Middags waren er drakenboottraces. Gelegenheidsteams uit Kollum en omstreken streden tegen elkaar.

Door de harde wind was het een heel avontuur. Eén boot sloeg om, de deelnemers hielden er een nat pak aan over.

's Avonds speelde een band in de grote tent. Gezien het volume was dit meer voor de jongeren.

's Zondags bleven de meeste boten liggen. Het hoosde werkelijk de hele dag. Gelukkig hebben wij water nodig om te kunnen varen. De temperatuur kwam niet boven de 14 graden uit. Een echte Hollandse zomerse dag dus. Op maandag scheen de zon en werd de regen snel vergeten. Het waren gezellige dagen.

De schipper van de Olga

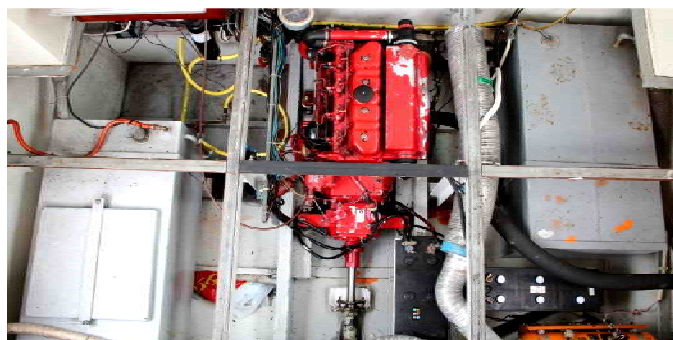
Kkkkkoud!! Dat was het toen ik op tweede Paasdag met de Walrus in Meppel aan de stadskade lag. Harde wind en regenvlagen bij een temperatuur van een kleine vier graden. Weliswaar is de Walrus uitgerust met een heteluchtkachel, maar 's nachts zet ik die altijd uit omdat zo'n loeiend dieselvuiltje naast je hoofd toch niet zo lekker slaapt. Scheepsmaatje Thea was dus maar wijselfijk thuisgebleven. Wat was er aan de hand? Wie gaat er nu met zulk weer varen, laat staan overnachten aan boord zonder de warmte van zijn echtelijke wederhelft?

Tja, dat heeft met de leeftijd te maken. Neen, niet met die van de schipper, want daarop gelet zou er onder die omstandigheden écht geen meter worden gevaren. Maar het had wel met de leeftijd van zijn Walrus van doen. Om precies te zijn met het hart van zijn troetelkind: de motor. De 39 jaar oude Peugeot-Indenor had ik in 1991 volledig laten reviseren, maar na 21 jaar weer zijn best te hebben gedaan, was-ie opnieuw aan een complete revisie toe. Als 'ouwe schipper' mérk je dat gewoon, al ben je dan ook geen motordeskundige..... We wilden aan een tweede revisie niet meer beginnen. Vooral niet, omdat we nogal verre reizen maken en je onderweg in het buitenland niet wilt worden geconfronteerd met hoofdschuddende (auto!)monteurs die een paar dagen op speurtocht moeten naar vervangende onderdelen.

Dus in februari óp naar Boot Holland om eens te kijken of er niet een waardige vervanger gevonden kon worden. En ja hoor, motoren genoeg. Er waren er van (in alfabetische volgorde) Chinese, Duitse, Engelse, Franse, Italiaanse, Japanse, Spaanse en weet ik wat nog meer, makelij.

Als je niet op zoek bent sta je er niet bij stil, maar het assortiment van een warme bakker steekt schamel af bij de hoeveelheid eenvoudige scheepsdieseltjes die volgens de standhouders alle - maar in het bijzonder de hunne - geschikt zijn om een Doerak 850AK vele jaren probleemloos door het water te duwen.

Je kon kiezen uit rode, groene, gele, zwarte, zilverachtige, blauwe, enzovoorts. Zo ongeveer het gehele kleurenspectrum was in alle maten present. Maar ja, volgens lieden die het weten kunnen zegt de kleur niets over een motor. En daar sta je dan met je opleiding die in een vroeger leven van pas kwam om de bedrijfsvoering van een financiële instelling op orde te houden, maar die voor een adequate beoordeling van de prijs-/prestatieverhouding van een scheepsdieseltje geen aanknopingspunten biedt. Laat staan van de technische kwaliteit van een dergelijke machine.

De oude Peugeot

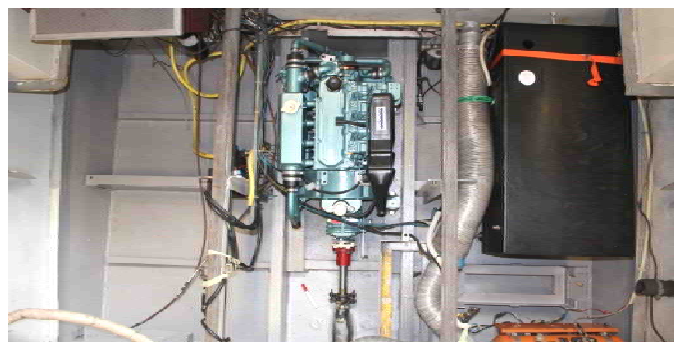
Tussen al die standhouders viel er eentje op: Drinkwaard motoren. Ook al omdat die naam ons niet onbekend voorkwam, want adverteerder in ons onvolprezen clubblad.

John Drinkwaard kon ons precies vertellen dat zijn 42PK Mitsubishidiesel met Hurthkoppeling mooi in onze Doerak 850 zou passen. En laat nu juist dat model als 'beursaanbieding' in de stand staan. Hoera, dus. Een door een gerenommeerd Nederlands bedrijf gemariniseerde motor voor een redelijke prijs. Wat wil je nog meer.

Maar goed, dan zit-ie nog niet in de boot.

Drinkwaard wilde hem wel inbouwen, maar het is

Enfin, eerst maar eens zoeken of er tussen die bonte verzameling motoren exemplaren waren die ongeveer de 40PK leverden van onze oude Peugeot. En zo ja, wat de inbouwmaten (breedte, lengte en hoogte) waren. Want het was natuurlijk wel handig als de nieuweling op de bestaande fundatie zou passen. Gelukkig werd de keus al beperkter. Ook zou het van pas komen als de draairichting en overbrengingsverhouding van de keerkoppeling identiek zouden zijn aan die van de huidige Hurth. U ziet: helemaal onvoorbereid waren we nou ook weer niet.

De Drinkwaard-Mitsubishi met rechts de nieuwe brandstoftank

niet naast de deur, dat Sliedrecht..... Er kon echter wel een monteur naar onze haven in Oldemarkt komen, maar ja, je bouwt zo'n motor niet op één dag in. Idee: Pro Aqua in Meppel. Niet zo ver van Oldemarkt af en men heeft daar verstand van Doerakken dachten we zo. Ter plekke belde John Drinkwaard met Erwin Nijboer van Pro Aqua en de zaken werden direct geregeld.

Met als gevolg dat ik dus op Tweede Paasdag lag te koukleumen in Meppel. En later door de Galgenkampsbrug naar Pro Aqua voer om de Walrus in te leveren. (Let op: die brug draait alleen op de hele en halve uren. Ben je twee minuten te laat dan word je vriendelijk maar beslist verzocht even een half uurtje te wachten op het volgende draaimoment. Ook als er in die tijd werkelijk nog geen hond over de brug loopt. (Gemeente Meppel: **Grrrr!**)

Ondertussen hadden we thuis al bedacht dat we ook wel nieuwe tanks wilden hebben. De oude gecementeerde watertank ergerde ons al langer en om nou een nieuwe motor aan een 39 jaar oude, waarschijnlijk vol sludge zittende, dieseltank te koppelen zagen we ook al niet zo zitten. Dus graag nieuwe van kunststof en van hetzelfde model als de oude. Want vooral het mangat in de watertank (schoonmaken) en de waterzak in

de dieseltank (bacteriën in biodiesel) waren een eis. Hebben we geweten. Die tanks moesten speciaal worden gemaakt aan de hand van de bij Pro Aqua uit het archief opgeduikelde tekeningen. We weten nu dat de levertijd van zo'n op maat gemaakte tank ietsje (?) langer is dan die van eentje 'van de plank'. En ook, dat je voor die speciale wensen ietsje (?) duurder uit bent. Maar goed, dan heb je het ook voormekaar.

Verder wilden we graag de serie 'klokjes' die in het bij de motor geleverde dashboard zaten uitbreiden met twee extra exemplaren en een schakelpaneel met 10 schakelaars. Moest een nieuwe

Het nieuwe dashboard

dashboardplaat voor gemaakt worden, want de maten van schakelpaneel en de klokjes waren anders dan die van de oude en ze pasten dus niet in de bestaande plaat.

Af en toe gingen we natuurlijk even koffie drinken bij Pro Aqua, waarbij we ook nog op het idee kwamen om die vulopeningen in het gangboord waar je zo ongeveer je nek over breekt, te vervangen door verzonken exemplaren. Erwin keek wel bedenkelijk, want druk, druk, druk. Maar natuurlijk zitten ze er nu tóch in.

Omdat we nu eenmaal bezig waren zijn ook de dempingplaten onder de vloerluiken vernieuwd en is sjiem rood tapijt op de vloer van de kuip gelegd. Al met al heeft de inbouw toch wel langer geduurd (en meer gekost) dan de planning was.

De motor heeft er ondertussen zo'n 150 draaiuren op zitten en hij loopt als een zonnetje. Hij start onmiddellijk (één secondje voorgloeien), geeft

Het lege, in de epoxy gezette motorruim

minder geluid (kan natuurlijk ook komen door de nieuwe dempingplaten...) en trilt niet. En als je het vloerluik optilt kijk je in een perfect strak motorruim, zonder diesel- of motorolieplasjes op de bodem. Super-schoon dus, want Pro Aqua heeft als service ook even het hele motorruim netjes in de grijze epoxy gezet.

We mogen wel zeggen dat de hele exercitie uitstekend is verlopen. Maar om ze daar in Drenthe niet helemaal over het paard te tillen: op het moment dat ik dit schrijf hebben we gelukkig één probleem gevonden. De geveer van de watertank weigerde plotseling elke dienst. Blijkt na onderzoek dat de klokjesleverancier in plaats van een waterpeilgever een dieselpcilgever heeft geleverd en die oxideert in water..... Erwin heeft ondertussen voor een andere gezorgd. We gaan dus een dezer dagen maar weer eens gezellig op de koffie in Meppel.

In ieder geval kunnen we de komende jaren zonder kopzorgen van onze Walrus genieten.

Martin Severin

Nee, dan Kollum...

Wie mij een beetje kent weet dat ik niet graag in een jachthaven overnacht. Daar zijn verschillende redenen voor, waarvan drukte er een is.

Ik lig niet graag tussen de palen zal ik maar zeggen. Niet dat het op- en afstappen een probleem is, want gelukkig zijn wij nog jong en vitaal genoeg om via de (spreekwoordelijke) punt de boot te betreden en te verlaten.

Nee, doorgaans is het de vakantievierende mens die - met twee bijboten achter de boot uitstekend - de manoeuvreerruimte voor mij op zijn zachtst gezegd wat claustrofobisch maakt.

Onze Doerak is gezegend met een hydraulische besturing welke nog origineel door Eista is geplaatst. Bij kenners is dan bekend dat de manoeuvreerbaarheid wat te wensen overlaat. In ieder geval een mooie klus voor de winter om daar eens naar te kijken.

Dus het moge duidelijk zijn, we varen met een grote boog om jachthavens heen als we er niet hoeven te zijn. Sporadisch dobberen we wel een jachthaven in, maar dan wel daar waar wat ruimte is om lekker even te kunnen douchen en eventueel de boodschappen te doen.

Op deze wijze komen we in jachthavens waarover ik mij dan wel een mening vorm en die ik graag deel met de mede-Doerakkers die ook liever in de vrije natuur liggen dan in een box.

Dit jaar hadden we wat anders dan gepland, omdat we twee weken met nog twee andere boten de vakantie in Friesland zouden doorbrengen. Wat met zich meebrengt dat je je soms moet schikken naar een democratisch voorstel om toch gezellig in een jachthaven te overnachten.

We begonnen met een overnachting in Heeg. Nu weet ik wel dat de havens het van het hoogseizoen moeten hebben, maar een waarschuwing dat eigenlijk alleen mijn portomonaie welkom is was wel op zijn plaats geweest.

De huur voor twee palen en leuning bedroegen voor onze 950 met drie personen maar liefst vijftien euro. Nu hoor ik de mensen al denken: een camping is duurder! Mee eens, maar op een camping heb ik water en kan ik mijn vuil kwijt in een container. In Heeg zaten de containers op slot en water was een euro per 100 liter...

Lang leve de bezuinigingen dan maar. Onze vrienden waren nog beduidend meer kwijt. Hun schepen zijn elk tien meter lang en zij rekenden respectievelijk zestien euro en zeventien vijftig af (de laatste maakte gebruik van walstroom à 1,50/kw).

We beschouwen dit maar als leergeld en weten nu al voor onszelf, dat we voorlopig niet meer terugkomen in Heeg. Het is best een mooi plaatsje maar dat neemt helaas een nare smaak niet weg.

Na een omweg via Stavoren en twee nachten op het Hegermeer (Marrekriteplaatsen) belandden wij in Langweer. Daar kan ik kort over zijn: prijs twaalf vijftig met wat dure douches, maar ze doen het prima. Het 'ruimtelijk' inzicht van de havenjuf is daar echter wel wat problematisch. Er is al niet zo heel veel ruimte in de haven en als je dan met een stevige oostenwind door een gaatje van amper vier meter breed moet varen omdat er een gigantische boot ligt met langs zij een negen meter 250PK Rib zodat je je afvraagt wat je dáár nou mee moet in Friesland, gaat het maar net goed.

Na bijna twee kinderen overvaren te hebben omdat een dwarswind onze boot gestaag de haven doorblies haalden wij onze box ternauwernood. We botsten namenlijk tegen twee aangehangen Optimistjes aan omdat de ouders het leuk vonden om hun kroost in de haven zeilles te geven. Voor sommige mensen is het nog steeds niet te begrijpen dat er nog best boten varen zonder boegschroef.

Verder is Langweer zeker de moeite waard, maar neem je boegschroef mee! Anders kun je er beter in het naseizoen komen als het er rustig is. Het grootkapitaal is dan alweer druk bezig met geld 'verdiene'.

Aan het einde van onze vakantie ook nog maar even naar Kollum, alwaar volgens een nieuwsbericht de passantenplaatsen zijn opgeknapt en het er erg mooi moet zijn geworden.

Nu heb ik al een zwak voor Kollum, al was het alleen al voor het handige industrieterrein waar

kingsize supermarkten zijn naast diverse winkelketens als Kruidvat e.d.

Ook in de winkelstraat zelf kun je je prima vermaken. Goed, het is geen Amsterdam maar toch, een halve dag is het er goed te doen. De diverse bakkers, slaggers en horeca zijn er goed en zeker niet duur. Het is net of ze het begrip seizoenprijs nog moeten ontdekken.

Eenmaal aangekomen in de haven bleken de passantenplaatsen in aantal te zijn verdubbeld en er is voor de liefhebber stroom (voor, naar wat ik begreep, een euro per 12 uur).

Dus plaats zat en dit alles voor slechts vijftig cent per meter (bij drie overnachtingen de vierde gratis). Het clubgebouw was ook vernieuwd en de douches waren perfect. Weliswaar kost een douchebeurt een euro, maar daar kun je prima voor douchen zonder dat je je hoeft te haasten. Zelf heb ik de douche maar uitgezet omdat ik klaar was.

We troffen het sowieso wel want er werden kampioenschappen paalzitten gehouden. Er loopt door Kollum een vaartje waarin acht palen waren geslagen en daar zaten de deelnemers al een dag of drie op (bij temperaturen van ± 28 graden).

Op de vraag wat de hoofdprijs was kregen we niet echt een antwoord, wel kregen we binnen vijf minuten al van diverse omstanders wat te drinken aangeboden want 'Toeristen zijn altijd welkom in Kollum'.

Bij navraag in de haven bij anderen bleek dat men hier nog geen toeristenbelasting heft op passanten. Naar het schijnt hebben de havenmeesters gezegd dat als de gemeente toeristenbelasting wil heffen ze het zelf maar moet gaan collecteren.

Burgerlijke ongehoorzaamheid... De glimlach op mijn gezicht ging van oor tot oor!

Toen wij wegvoeren uit Kollum met het gevoel dat wij als mens welkom zijn en niet als melkkoe voor een gemeente die niet in staat is om zijn financiën op orde te brengen kwamen wij wel de enige smet op dit verhaal tegen.

Vóór Kollum staat een brug (net een sprookje) en dat is een klapbrug. Welnu, niet elke Doerak kan onder een brug door van 2.40m., althans niet zonder de ramen te klappen.

Helaas kunnen de ramen van onze Doerak (nog) niet klappen en zijn wij aangewezen op maritieme communicatie met de brugwachter....

Braaf stemmen wij onze marifoon af op kanaal 22 en krijgen geen antwoord op onze oproepen. De

prutser is waarschijnlijk druk aan het spelen met zijn sluisje een meter of 800 verderop.

Nu hangt er ook een drukknop om je te melden, maar die zit zo dicht bij de brug dat als je er op drukt je eerst vijf minuten bezig bent om weer mooi recht voor de brug uit te komen met als gevolg dat de brugwachter door de marifoon roept 'groener wordt het niet hoor!'

Voor alle duidelijkheid, op de heenreis was er ook al een stil geruis ons antwoord op de oproepen. Wellicht dat ik nog een klacht naar de provincie stuur.

Ik begrijp nu wel waarom ze brugwachters en sluismeesters ontslaan. Het heeft niets te maken met geld, maar ze zijn ronduit gevaarlijk en druk met andere dingen.

Met Kollum weet ik het wel, als ze zo doorgaan kon dit nog wel eens een leukere plek zijn dan Dokkum om je boodschappen aan te vullen! Aan de prijs ligt het zeker niet en mocht je een keer last van het weer hebben: de mensen in Kollum laten je wel weer lachen. Met een warm welkom gratis en voor niks erbij!

Met vriendelijke groet van iemand die toch niet kan varen,

Jeroen Keijsper ;)

G(r)(l)imlachje

Ze lagen in elkaars armen. Plotseling hoorden ze geluiden bij de voordeur en zij fluisterde angstig: "Oh, oh, daar komt mijn man! Snel! Spring uit het raam!"

Hij trok gauw wat aan, rende naar het raam, keek naar beneden en riep: "Onmogelijk! We zijn op de dertiende verdieping!"

Waarop zij woedend antwoordde: "Jij met je kinderachtig bijgeloof! Schiet op! Spring!"

Waar is de Doerakdreef?

Onderstaand stukje lezen wij voor u op de site van Joop Simmers.

“Ik wandelde laatst door de Flitsstraat in Sneek, was ook al eens op de Schakel in Loosdrecht en ben bekend met de Optimiststraat in Rotterdam. Zelf kent u vast ook wel één van de vele straten in Nederland die Boeier heten, of Lemsteraak of Skûtsje. Maar ik ken geen enkele straatnaam van een merk of type motorboot. Ik sluit niet uit dat er ergens in een waterminnend dorp bijvoorbeeld een Doerakdreef zou kunnen bestaan. Maar in de regel zijn het toch veelal de zeilboten uit een bepaalde klasse of van een beroemd scheepstype, die door een straatnamencommissie van een gemeente worden vernoemd. Waarom dan niet óók een paar mooie merknamen van goed bekend staande motorjachtwerven? Een Linssealaan, een GrouwsterVlet-avenue of een Boarnstreamkade, bijvoorbeeld.

Ik denk dat het alles te maken heeft met onbekendheid over en het ontbreken van focus op motorjachten in vele lagen van onze samenleving. Er is sprake van een onterechte bescheidenheid bij de motorbootvaarders zélf over hun mooie hobby en we laten de publicitaire bal als groep te veel over aan onze zeilende collega's. Natuurlijk, veelal lopen de belangen van motorbootvaarders en andere watersporters parallel en is gezamenlijke belangenbehartiging een prima zaak.

Maar in de huidige door de media sterk beïnvloede samenleving is het óók van belang dat je met je specifieke doelgroep van motorbootvaarders met regelmaat positief in het nieuws verschijnt én dat je daarbij namen van merken of typen motorschepen meer dan tot nu toe naar voren laat komen. De zeilerswereld is daar goed in geslaagd, nu nog de motorbootwereld en dat ligt echt aan ons zelf. Niets weerhoudt ons er immers van, om bij de gemeenten te gaan pleiten voor benaming van nieuwe straten met mooie merknamen of motorboottypen.

Al was het maar dat ik dan eens kan zeggen dat ik op het Kusterplein woon, in de Waterverplaaterswijk !”

Noot van de redactie:

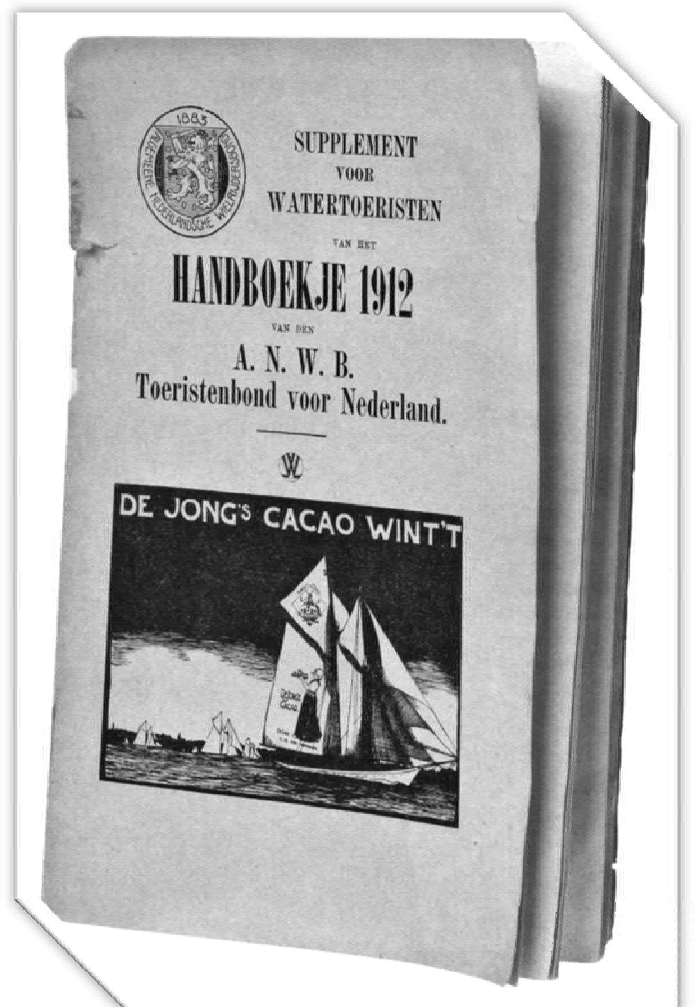
Bescheiden motorbootvaarders. Ach ja, was iedereen dat maar op z'n tijd. Maar over één ding past ons misschien een onsjie minder van die goede eigenschap.

Want opnieuw (b)lijken de 'rijke' booteigenaren op het belastingwensenlijstje van de overheid te staan. Joop Simmers heeft daar interessante correspondentie over gevoerd met vertegenwoordigers van politieke partijen. Valt allemaal te lezen op zijn site

www.motorbootzaken.com

Wees niet bescheiden! Meld je aan! Geef je mening!

Almanak

Supplement van het ANWB-Handboekje voor watertoeristen', zo heette de Wateralmanak die in 1912 verscheen. De almanak zorgde ervoor dat pleziervaarders, op dat moment in opkomst, toegang kregen tot broodnodige vaarinformatie. De Wateralmanak bestaat nu 100 jaar en er is bijna geen plezierjacht meer zonder Wateralmanak I en II aan boord.

Spektakel in de haven van De Rijk (N.H.)

Zondagmorgen 20 mei 2012.

De dag startte druilerig en nat. De regen kwam met bakken naar beneden. Echt een dag dat je denkt: "Wat ga ik nu weer doen vandaag" en "Hoe kom ik deze dag door".

De altijd zo enthousiaste leden van de watersportvereniging "Eilandspolder" aan de Meelzak zijn altijd wel bezig met klussen. Op deze zondagmorgen dachten ze echter: "Met deze regen vandaag

even niet". Maar ze hadden buiten de waard gerekend.....

Zo rond half elf `s morgens werd er door een passant in de haven stevig op de boot van Hans en Yvonne Warnars gebonkt. Een luide schreeuw kwam er achteraan: "We maken water!" Het bleek de bemanning van een Doerak 850AK met de naam YOUP te zijn. De eigenaar, de heer Oppenhuizen uit 't Veld (N.H.), hield met zijn vinger een gat in de bodem van zijn boot dicht en met hand-

doeken werd geprobeerd alles zo droog mogelijk te houden.

Binnen de kortste keren werd door de leden van de vereniging van alles op touw gezet. Nog geen een uur later was het kraanbedrijf Commandeur &

Plomp uit de Rijk aanwezig om de boot uit het water te lichten en binnen een half uur was er een ander lid van huis gekomen om het gat dicht te lassen. Na drie en een half uur was de klus geklaard en waren de gasten van de haven blij en tevreden met de snelle actie van de leden van de vereniging.

Al met al was het antwoord op de vraag "Wat ga ik nu weer doen?" op een enerverende en spectaculaire manier ingevuld. En wat betreft de eigenaar en zijn bemanning: die kwamen met de schrik vrij en konden ze voor een definitieve reparatie met hun boot wegvaren.

Bron: Noord-Hollands Dagblad

De schuldige:
de vreselijke bootgatenprikvis??

Van de redactie:

Mocht u eens naar Noord Holland varen: een bezoekje aan het pittoreske dorpje De Rijk is zeker de moeite waard. Komende vanuit Purmerend gaat u bij Spijkerboor stuurboord uit en na ongeveer 2 km varen ligt de haven van De Rijk aan bakboordzijde.

N.B.:

De boot YOUP staat ingeschreven bij onze club.

We wisten het al: de Doerak is multifunctioneel!

In de Stentor van 31 januari 2012 lazen we dat een 30 jaar oude Doerak zou worden omgebouwd tot veerpont. (Zie clubblad van maart j.l.).

Natuurlijk wilde uw redactie die 'werkDoerak' wel eens met eigen ogen zien en inderdaad: het pontje is in de vaart. Het is een omgebouwde Doerak 650 van meer dan 30 jaar oud.

Zoals al in de krant staat vermeld hebben twee gepensioneerde vrijwilligers van Scheepswerf Geertman aan de Kranerwaard in Zwartsluis de scheepswerkplaats ter beschikking gekregen (inclusief alle benodigdheden en faciliteiten) zodat het nodige restauratie- en afbouw-werk gedaan kon worden.

De kajuit, het interieur en de oude motor zijn eruit gesloopt en er is een vlakke vloer met stuurhut in gelast. In de kop is een trapje geconstrueerd. De trapleuningen lopen door in een robuuste zeereeling rondom. Het pontje is uitgerust met een nieuwe dieselmotor en een boegschroef zodat er gemakkelijk mee gemanoeuvreed kan worden.

De kleurstelling is iets opvallender dan we van een Doerak gewend zijn, maar dat mag hem de pret niet drukken.

Op de sleepbootdagen in mei kon iedereen die dat wilde gratis met de omgebouwde Doerak een rondje door de havens in Zwartsluis varen.

De dienstdoende schipper was eveneens een vrijwilliger die de pont enthousiast beschreef als een 'stabiele kleine boot'.

OOK EEN BIJZONDERE DOERAK GEZIEN?

Zet die dan op de foto en stuur deze naar: redactie@doerakclub.nl
(het liefst in origineel formaat, maar minimaal 800kb)

De mooiste/leukste krijgen een plaatsje in het volgende clubblad.

Indien onbestelbaar retour: Koriander 29, 8101 CV Raalte

Frederiks Watersport

Frederiks Watersport is een kleinschalig, maar goed geoutilleerd bedrijf aan de rand van Oldemarkt in noord-west Overijssel.

De jachthaven ligt aan het Mallegat, het verbindingskanaal tussen het riviertje de Linde en het dorp, en centraal tussen de grote watersportgebieden in het noorden van Nederland.

Het **Tjeukemeer**, het natuurgebied van de **Weerribben** en de **Beulaker Wiede** bij Giethoorn bijvoorbeeld liggen op korte afstand.

Dat maakt **Frederiks Watersport** in **Oldemarkt** tot het ideale vertrek- en aankomstpunt voor vaartochten van en naar Friesland en Overijssel.

Uw gastvrouw en gastheer, Gerda en Gerrit Frederiks, heten vaste gasten én passanten graag hartelijk welkom in hun jachthaven die zij al meer dan dertig jaar beheren.

Frederiks Watersport biedt:

- Jachthaven met negentig ligplaatsen met stroom en water aan elke steiger
- Douches en toiletten
- Zomer- en winterstalling
- Watersportwinkel
- Dieseltankstation en gasdepot
- Vuilwaterpomp
- Reparatie van binnenmotoren
- Verbouwingen
- Schilderwerkzaamheden
- Bemiddeling bij aan- en verkoop van schepen

FREDERIKS WATERSPORT

Dwarsveld 7

8375 ED OLDEMARKT

Telefoon: 0561-451221

Fax: 0561-451335

E-mail frederiks-watersport@hetnet.nl

Website: www.frederiks-watersport.nl